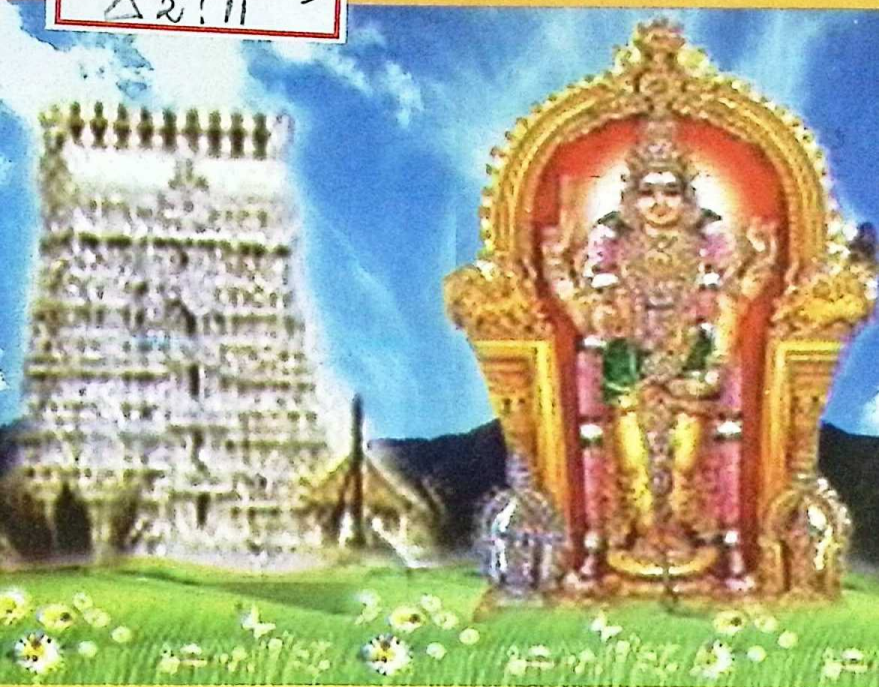

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தர் அலங்காரம் விளக்க உரை

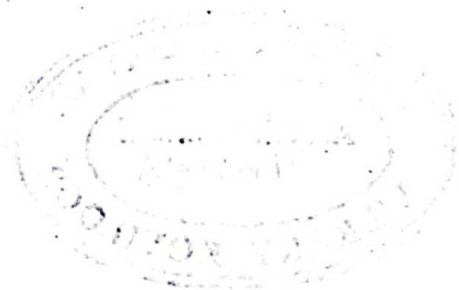
A. No. 16456

(16456)

△ ௨:11

சு.இலம்போதரன்

உ
முருகன் துணை

அருணகிரிநாதர் அருளிய

கந்தர் அலங்காரம்

விளக்க உரை

விளக்க உரை :-

சு. இலம்போதரன்

முல்லை நிலையம்

9, பாரதி நகர் முதல் தெரு,
தி.நகர், சென்னை - 17.

முதற்பதிப்பு : 2011

நூல் பற்றிய விவரங்கள்

நூல்பெயர்	:	கந்தர் அலங்காரம்
உரையாசிரியர்	:	சு. இலம்போதரன்
தாள்	:	10.5 கி. கிராம்
பக்கங்கள்	:	112
வெளியிடுவோர்	:	முல்லை நிலையம் 9, பாரதி நகர் முதல் தெரு, தி.நகர், சென்னை - 17.
விற்பனை உரிமை	:	பாரி நிலையம் 184, பிராட்வே, சென்னை-108. தொலைபேசி - 25270795
ஒளி அச்சு	:	அருண் கிராஃபிக்ஸ், சென்னை - 39. போன் - 9710967675

விலை : ரூ. 35.00

அச்சிட்டோர்	:	மோனார்க் கிராஃபிக்ஸ் 104, பெரியார் பாதை, குளைமேடு, சென்னை - 94. செல் - 9840848145.
-------------	---	--

பொருட் செல்வர் தாம் வழிபடும். இறைவனுக்கு நன்னீராட்டி, பட்டு பீதாம்பரங்களாலும், மணமலர் மாலைகளாலும், பொன்னணிகளையும் பூட்டி அழகு பார்த்து மனம் மகிழ்வர். அருடகவிச் செல்வர்களோ, எழுத்து, அசை, சீர், தொடைகளாலான பாமாலை இயற்றி மகிழ்வர். அப்படி பலமாலைகளை முருகனுக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தவர் அருணகிரி அடிகளாவர். திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி, கந்தரந்தாதி, மயில் விருத்தம் வேல்விருத்தம் போன்ற பல நூல்கள் உள. முருகனடியார்கள் நாளும், காலையும், மாலையும் ஒதி அழகு முருகனை தம் உளக்கோயிலில் கண்டு வணங்குவர்.

இந்நூலில் அறம் கூறியுள்ளார், எப்படி வாழ வேண்டுமெனக் கூறும் வள்ளுவரின் கருத்துகளை எல்லாம் நுணுக்கமாகக் கூறியுள்ளார். புராணக் கதைகளைக் காட்டி விழிப்பூட்டியுள்ளார். வடமொழியும், தென்மொழியும் கைவந்தவர் அருணைப் பெருந்தகை. நேரசையில் தொடங்கினால் பதினாறு எழுத்துகளும், நிரை அசையில் தொடங்கினால் 17 எழுத்துகளும், ஒற்றெழுத்து இல்லாமல் அமைய வேண்டும். சொல்வளம் மிக்க புலவர்கே இது கைகூடும். சொற்கவையும், பொருட் சுவையும் ததும்ப இனிமையாகப்பாடி யாத்துள்ளார். 107 மலர்களைத் தொடுத்து, இம்மாலையை அமைத்துள்ளார். ஒவ்வொரு பூவுக்கும் ஒரு மணமும், ஒரு குணமும் உண்டு.

இன்று நாள் சரி இல்லை என்பதால் புதிய செயல்களைச் செய்யாதே ! அவன் படும் தொல்லைக்கு முற்பிறப்பில் செய்த வினை என்பர். உனக்கு சனிப்பார்வை உள்ளது புதிய தொழில்களைத் தொடங்காதே என்று எச்சரிப்பர். இவர்களுடைய கருத்துகளை யெல்லாம் பொடியாக்குகிறார் அருணகியார். முருகனுடைய தாளும், தோளும் உனக்கு முன் வந்து தோன்றிவிட்டால், இயமனே அஞ்சி ஓடி விடுவான் என்றால், நாளும் கோளும் என்ன செய்யும் என்று சிந்திக்கச் செய்து, நம் அச்சத்தைப் போக்குகின்றார். அவரே மற்றொரு பாடலில் கூறுகிறார். கந்தர் அலங்காரப் பாடல்களுள் ஒன்றையேனும் கற்று காலை, மாலை ஒதி வாருங்கள், கொடிய ஆட்சிக்கும், இயமனுக்கும், பிறவித் துன்பத்திற்கும், கொடிய விலங்குகளுக்கும் அச்சப்பட மாட்டீர்கள் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

வாரியார் சுவாமிகள் போன்ற பேரறிஞர் பலர் உரைகண்ட இக்கந்தரலங்காரம் என்ற நூலுக்கு பாரி நிலைய உரிமையர் திரு.செ. அமர்ஜோதி அவர்கள் எளிய உரை எழுதும்படிப் பணித்தார்கள். என் ஆசிரியப் பெருமக்களின் திருவடிகளை வணங்கி, முத்துக்குமரன் உள்ள என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுடன் உரை எழுதினேன். முருகனடியாரும், அறிஞர் பெருமக்களும் கற்று முருகன் திருவருளைப் பெற வேண்டுகிறேன். என் சிந்தனையை முருகனின் திருவருளில் ஈடுபடச் செய்த பெருந்தகை திரு.செ.அமர்ஜோதி அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி.

சு.இலம்போதரன்
கந்த கோட்ட நூலகர்
சென்னை - 3.

கந்தர் அலங்காரம்

காப்பு

அடல்அரு ணைத்திருக் கோபுரத்
தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கில்சென்று கண்டுகொண்
டேன்வரு வார்தலையில்
தடபடெ னப்படு குட்டுடன்
சர்க்கரை மொக்கிய கைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக்
கிளைய களிற்றினையே !

அரும்பொருள் :

அடல் - வலிமை, அழிப்பது. அருணம் - சிவப்பு, மொக்கிய - மகிழ்வுடன் உண்ணல், கடம் - மதம், தடம் - பெருமை, கும்பம் - மத்தகம்.

இதன்பொருள் :

வலிமை பெற்றது திருவண்ணாமலைத் திருக்கோபுரம். அதன் வடப்புறத்தின் வாயிலருகே சென்றால் விநாயகர் வீற்றிருப்பார். அடியார், வணக்கமுடன் தடபடவென குட்டிக் கொள்வதையும், அவர்கள் அன்புடன் படைக்கும் சர்க்கரை யினையும் ஏற்றுக் கொண்டு உண்ணும் துதிக்கை யினையும், மதநீர்ப் பெருக்கினையும் உடைய மூத்த பிள்ளையாரின் இளவலான களிற்றையை முருகப் பெருமானை வழிபட்டு கின்றேன்.

1. பட்டறிவு உரைத்தல்

பேற்றைத் தவம்சற்றும் இல்லாத
 என்னைப்பிர பஞ்சம்என்னும்
 சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட !
 வா ! செஞ் சடாடவிமேல்
 ஆற்றைப் பணியை இதழியைத்
 தும்பையை அம்புலியின்
 கீற்றைப் புனைந்த பெருமான்
 குமாரன்கிரு பாகரனே !

அரும்பொருள் :

பேறு - நல்வினைப் பயன், சேறு - துன்பமாகியசேறு,
 செஞ்சடா அடவி - சிவந்த சடைமுடியாகிய காடு.

இதன்பொருள் :

எப்பிறவியிலும் தவம் செய்து பயன் சிறிதும் பெறாதவன்
 அடியேன். துன்பம் மிகுந்த இந்த பூமியில் (பிறந்த எனக்கு)
 சேறாகிய கடலைக் கடக்க வழிகாட்டினாய். சிவந்த சடைக்
 கற்றையாகிய காட்டில், கங்கையையும், பாம்பினையும்,
 கொன்றை, தும்பை மலர்களையும், பிறையையும் அணிந்
 துள்ள சிவனே ! அருள்வடிவே ! உம்முடைய திருவருள்
 அடியேனுக்குக் கிடைத்ததே ! (என்று வியக்கின்றார் அருண
 கிரிநாதர்).

விளக்கம் :

மாசற்ற மனத்துடன் இறைவனை வணங்கினால்,
 எளியனாக வந்து நமக்கு அருள்புரிவான்.

2. உலகிற்கு நல்லுரை

அழித்துப் பிறக்கவொட் டாஅயில்
 வேலன் கவியைஅன்பால்
 எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி
 லீர் ! எரி மூண்டதென்ன
 விழித்துப் புகைஎழப் பொங்குவெங்
 கூற்றன் விடுங்கயிற்றால்
 கழுத்திற் சுருக்கிட டிழுக்குமன்
 றோகவி கற்கின்றதே !

அரும்பொருள் :

அயில் - கூர்மை, கூற்றன் - இயமன், கவி - செய்யுள்.

விளக்கம் :

திவினைகளை அழித்து, மீண்டும் ஒரு பிறவி எடுக்காத வண்ணம் செய்து, திருவடிப்பேறு தரும் முருகப் பெருமானுடைய திருப்புகழைக் கூறும் பாடல்களை, எழுத்துப் பிழை அற அன்போடும், இடைவிடாமலும் படிக்காமல் இருக்கின்றீர். அனல் மூண்டு எரிவதுபோல், கண்களை உருட்டிப் பார்த்து, புகை எழுமாறு சீறுகின்ற வெங்கொடுமை இயமன் வீசும் பாசக்கயிற்றை கழுத்தில் சுருக்கிட்டுப் பற்றி இழுப்பான். அந்த நேரத்திலா வண்ணத்திருப்புகழைப் பாட முனைவீர்கள் !

ஒப்புமை :

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடையுமுன்னே
 பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே மேல்விழுந்தே
 உற்றார் அழுமுன்னே ஊரார் சுடுமுன்னே
 குற்றாலத் தானையே கூறு.

என்ற பட்டினத்தாரின் பாடல் இங்கு சிந்திக்கத் தக்கது.

3. வேலின் மாட்சி

தேரணி இட்டுப் புரமெரித்
தான்மகன் செங்கையில்வேல்
சூரணி இட்டணு வாகிக்
கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி இட்டு வளைந்த
கடக நெளிந்ததுசூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்தர்
லோகம் பிழைத்ததுவே !

அரும்பொருள் :

கிரௌஞ்சம் - மலை (மாயை), கடகம் - படை (கன்மம்) சூர் - அசுரர் (ஆணவம்).

இதன்பொருள் :

அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் இருந்து முப்புரங்களை எரித்தவர் சிவபெருமான். அவர் மைந்தனாகிய முருகவேளின் சிவந்த கையில் உள்ள கூரிய வேல்படை கிரௌஞ்ச மலையை முதலில் தூளாக்கி அழித்தது. பின் அணியணியாக வந்த அசுரர்தம் படைகளையும் நிலை குலைத்து அழித்தது. அதன் பின் வந்த சூரபத்மனுடைய பெரும்படை கெட்டழிய, தேவர்கள் வாழும் உலகம் காப்பற்றப்பட்டது.

விளக்கம் :

நற்செயல்களை நாம் ஆற்ற முற்பட்டால், நமக்கு உடனிருந்து உதவுவான். வரும் கேடுகளைத் தவிர்ப்பான்.

4. குறை களைய வேண்டல்

ஓரவொட் டார்ஓன்றை உன்னவொட்

டார்மல ரிட்டுனதாள்

சேரவொட் டார்ஐவர் செய்வதென் ?

யான், சென்று தேவருய்யச்

சோரநிட றுனைச் சூரனைக்

காருடல் சோரிகக்கக்

சூரகட் டாரியிட(டு) ஓரிமைப்

போதினிற் கொன்றவனே !

அரும்பொருள் :

ஓர்தல் - ஆராய்ச்சி செய்தல், உன்னுதல் - எண்ணுதல், ஐவர் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. நிட்டுரன் - கொடுமை யானவன். கார் - இருண்ட, சோரி - இரத்தம்.

இதன் பொருள் :

தேவர்களுக்கு அருள் செய்வதற்காகத் தன் படைகளுடன் சென்று, திருட்டுக்குணமும், கொடுரச் செயல்களும் உடைய வனுமான சூரபத்மனின் கரிய உடலில் இருந்து குருதி பீரிடுமாறு, மிகக் கூர்மையான வேலைப் பாய்ச்சி, இமைப் பொழுதில் அவனை அழித்த அடலேறே ! உன்னை நினைந்து தியானிக்க விடாமலும், உன் அருள் திறத்தை சிந்திக்க விடாமலும், புதுமலர் கொண்டு உன் பொன்னார் திருவடிகளை சேர வொட்டாமலும் வஞ்சப் புலனைந்தும் தொல்லை தருகின்றனவே !

விளக்கம் :

கொடியனாகிய சூரபத்மனையே கொன்ற உனக்கு என் னும்புல வேட்டை அடக்குதலும் கடினமோ ?

5. குறிஞ்சிக் கிழவன்

திருந்த புவனங்கள் ஈன்றபொற்
பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டில்
ஏறி அறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச்
சூரழ விம்மியமும்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென்று
ஓதும் குவலயமே !

அரும்பொருள் :

திருந்த - ஆணவ மலத்தினின்றும் விடுபட, பொற்பாவை - உமாதேவி, சரவணம் - பொய்கை, பூந்தொட்டில் - தாமரை மலரே தொட்டில், குருந்து - இளங்குழந்தை.

இதன் பொருள் :

பொன்னால் செய்த பாவைபோல் இருக்கும் உமாதேவி, உயிர்களின் ஆணவமலம் நீங்க அருள் உள்ளம் கொண்டு, உலகத்தைப் படைத்துக் காக்கின்றாள். அவ் அன்னையிடம் சுரந்த ஞானப் பாவைப் முருகன் பருகி, சரவணப் பொய்கையில் மலர்ந்து தாமரைத் தொட்டிலில் ஏறினான். கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரின் தாய்ப்பாவை அருந்த விருப்பம் கொண்டனன். (இவனின் வளர்ச்சியைக் கண்டு, நம்மை அழிக்கப் போவது, இவன் கையிலுள்ள வேலாயுதமே என்று அஞ்சி) கடலும், கிரௌஞ்ச மலையும், சூரபன்மனும், கடலும், அமுதன, முருகன் குழந்தை யாகலின் (அம் மூவரும் அமுவதைக் கண்டு) அவனும் அமுதான். உலகோர் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்று ஏற்றிப் போற்றுகின்றனர்.

விளக்கம் :

தீயவர் அமுதாலும் பொறாது, தானும் அமும் குழந்தை மனம் கொண்ட முருகனை சான்றோர் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்பர்.

6. முருகனை எண்ண முற்றும் இன்பமே !

பெரும்பைம் புனத்தினுள் சிற்றேனல்
காக்கின்ற பேதைகொங்கை
விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பி
னான்மெல்லி மெல்லவுள்ள
அரும்பும் தனிப்பர மாநந்தம்
தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்பும் துவர்த்துச்செந் தேனும்
புளித்தறக் கைத்ததுவே.

அரும்பொருள் :

புனம் - வயல், ஏனல் - தினை, உள்ள - நினைக்க, அற - மிகவும்,
பேதை - வள்ளி.

இதன் பொருள் :

பசுமை பரந்த தினைப் புனத்தைக் காக்கின்றாள் வள்ளி அம்மை.
அவர் மார்பகங்களைத் தழுவ விரும்புகின்ற முருகக் கடவுளை,
மெல்ல மெல்ல உள்ளன்போடு நினைத்தாலே நெஞ்ச மெல்லாம்
தித்திக்கும். பேரின்பம் தோன்றும். அருணகிரி நாதர் அந்தத் தேன்
சொரியும் இன்பத்தை உணர்ந்த பொழுதே, கரும்பும் துவர்த்தது,
செந்தேனும், புளித்துக் கசந்து விட்டது என்று பாடுகிறார்.

விளக்கம் :

இறையடியாகிய பேரின்பம் கிடைத்து விட்டால், உலகச்
சிற்றின்பமாய கரும்பும், தேனும் கசந்து விடும். மெய் அன்புடன்
உடலால் தலைவணங்கல், கைதொழுதல் முதலியன. உள்ளல் என்பது
மனத்தால் நாள் தோறும் இறையருளை அநுபவித்தல்.

ஒப்புமை :

‘நினைத்தொறும், காண்தொறும் எப்போதும்
அனைத் தெலும்பும் உள்நெக ஆநந்தத்
தேன் சொரியும்’ என்பார் மணிவாசகர்.

7. மனத்தெளிவு வேட்டல்

சளத்திற் பிணிபட் டசட்டுக்
 ரியைக்குள் தவிக்குமென்றன்
 உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பாய்
 அவுணர் உரத்துதிரக்
 குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக்
 களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
 களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட
 வேல்தொட்ட காவலனே !

அரும்பொருள் :

சளம் - துன்பம், அசடு - அறியாமை, க்ரியை - செயல்,
 ப்ரமம் - மயக்கம், அவுணர் - அசுரர், உரம் - மார்பு, உதிரம் -
 இரத்தம், செருக்கு - களிப்பு, கழுது - பேய், தொட்ட - ஏந்திய,
 காவலன் - காப்பாளன்.

இதன் பொருள் :

அசுரர்களுடைய மார்பின் இரத்தமாகிய குளத்தில் குதித்து,
 மகிழ்ந்து, அவர் குருதியைக் குடித்துக் களிப்புடன் பேய்க்
 கணங்கள் ஆட, வேலினை வீசிய முருகா ! (இவ்வுலகில்)
 முடத்தனமான செயல்களைச் செய்து, துன்ப நோயில்
 விழுந்து தவிக்கும் என் மயக்கத்தைத் தவிர்ப்பது உனக்கு
 அரிதோ ?

விளக்கம் :

இறைவனுக்குப் பணி, செய்யாமல், நமக்காகச் செய்து
 கொள்வது அசட்டுக் கிரியை என்கிறார் அருணகிரியார்.
 சிறியனவற்றைப் பெரிதாக எண்ணுகிறோம். அதனால்
 பெரியவற்றை இழந்து விடுகிறோம் என்பது இதன் பொருள்.
 நல்ல ஆன்மாக்கள் உடலை விட்டால் தேவர்கள் வந்து
 அழைத்துச் செல்வர். குதுவாது, திருடு முதலிய ஆத்மாக்கள்
 இறந்தால் அவ்விட்டில் பேய் வரும் என்பார் அழகரடிகள்.

8. பட்டறிவைப் பகர்தல்

ஒளியில் விளைந்த உயர்ஞான
 பூதரத்(து) உச்சியின்மேல்
 அளியில் விளைந்ததோர் ஆநந்தத்
 தேனை அநாதியிலே
 வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப்
 பெற்ற வெறுந்தனியைத்
 தெளிய விளம்பிய வா ! முகம்
 ஆறுடைத் தேசிகனே !

அரும்பொருள் :

பூதரம் - மலை, அளி - கருணை, அநாதி - மிக மிகப் பழங்காலம், பாழ் - வெறுமை. விளம்பிய - கூறிய.

இதன் பொருள் :

பேரொளிப் பிழம்பாகிய சிவனிடத்தில் தோன்றியவர் முருகப் பெருமான் - பேரறிவு ஆகிய மலை உச்சியில் வீற்றிருப்பவர். (அவர் என்மீது கருணை கொண்டு) மகிழ்ச்சி தரும் தேன்போன்றவனும், ஆதி காலத்திற்கு முன்பே, வெட்ட வெளியில் தோன்றிய, வெற்று அருவத்தினை, தன்னேரில்லாத ஒன்றை, சிறியேன் தெளிவடையும்படி கூறிய ஆறுமுகம் கொண்ட குருவே (வணங்குகிறேன்).

விளக்கம் :

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ் சோதியான சிவபெருமானின் தனித்துவத்தை ஆறுமுகனார். அருணகிரி அடிகளாருக்குத் தெளிவிக்கின்றார்.

9. நல்வழி

தேனென்று பாகென்று உவமிக்
கொணாமொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் (று) எனக்குப் தேசித்த
தொன்றுண்டு கூறவற்றோ ?
வானன்று, காலன்று, தீயன்று,
நீரன்று, மண்ணுமன்று
தானன்று நானன்(று) அசரீரி
அன்றுச ரீரியன்றே.

அரும்பொருள் :

கோன் - (வள்ளியின் அரசன்) முருகன், கூறவற்றோ - சொல்லக் கூடியதோ? கால் - காற்று, அசரீரி - உடல் அற்றது, சரீரி - உடல் உடையது.

இதன் பொருள் :

தேன் என்றும் சர்க்கரைப்பாகு என்றும் உவமை சொல்ல முடியாதது தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வள்ளியம்மையாரின் வாய்ச்சொல். அவ்வம்மையாரின் கணவரான முருகன் அன்று எனக்கு அறிவுறுத்தியது ஒன்று உண்டு. அது இத்தன்மையது என்று கூறக் கூடியதோ? (அத்தகையது) வானம் அன்று, காற்று அன்று, மண்ணும் அன்று, தண்ணீரு மன்று, தானும் (முருகன்) அன்று, உருவமற்ற ஒன்றும் அன்று, உருவ முடையதும் அன்று, (அது, ஒன்றும் அற்ற ஒன்று).

விளக்கம் :

வள்ளி தமிழ்நாட்டிலே பிறந்து, தமிழ் பேசியவர், 'இனிமையும் நீர்மையும் தமிழெனலாகும்' என்பது பிங்கலம். எனவே ஒப்புமை கூற முடியாதது என்றார். முருகனின் உபதேசம் கூறக் கூடிய ஒன்றோ ? என்பார்.

10. அருள் அநுபவ நிலை

சொல்லுகைக் (கு) இல்லையென் றெல்லாம்
 இழந்துசும் மாவிருக்கும்
 எல்லையுட் செல்ல எனைவிட்ட
 வா! இகல் வேலனல்ல
 கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியை
 கல்வரைக் கொவ்வைச் செவ்வாய்
 வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத்
 தோளண்ணல் வல்லபமே.

அரும்பொருள் :

இகல் - பகை, போர். கொல்லி - ஒருவகைப் பண், சொல்லி
 - இன்மொழி பேசுபவள், மால் - மலைப்பு, வரை - மலை,
 வல்லி - வள்ளி, புல்கின்ற - சேர்கின்ற, வல்லபம் - ஆற்றல்.

ஆதன் பொருள் :

போர் செய்ய வேலேந்தியவன் குமரன். நலம் செய்
 கொல்லிப் பண்ணை நிகர்த்த இனிய மொழியையும், கற்கள்
 நிறைந்த மலையில் வசிப்பவருமான வள்ளியம்மையின்
 கோவைக்கனியைப் போன்ற இதழ்களை உடையவள்.
 அவளைக் (கண்டவுடன்) மயக்கம் தரும் மலை போன்ற
 தோள்களை உடைய முருகப் பெருமான் தழுவுவார்.
 அவர்தம் ஆற்றலை அளந்து கூறமுடியாது. மனம் சொல்
 எல்லாம் அடங்கிப் பேசா அநுபூதியில் செல்ல வைத்தான்.
 அவனின் அருள் தன்மையை நினைத்தாலே வியப்பு மேலிடு
 கிறது.

11. மூன்று மயில் வாகனன்

குசைநெகி ழாவெற்றி வேலோன்,
அவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட
வாகனப் பீலியின்கொத்து)
தசைபடு கால்பட்டு) அசைந்தது
மேரு அடியிடஎண்
திசைவரை தூள்பட்ட, அத்தாளின்
வாரி திடர்பட்டதே.

அரும்பொருள் :

குசை - கடிவாளம், குடர் - குடல், கசை - சவுக்கு, வாசி - காற்று, பீலி - மயில் தோகை, மேரு - மகமேருமலை, வாரி - கடல்.

இதன் பொருள் :

வெற்றியையே தருவது வேல், அதனைப் பிடித்திருப்பவன் குமரன். அசுரர்களின் குடல் கலங்குமாறு வேலைச் செலுத்துவான் வேலன். கடிவாளம் கையினின்றும் நெகிழாமல், பிடித்து, சவுக்கினால் அடித்து விரட்டுவான். குதிரைகளின் வேகத்தைவிட அதிக வேகமாகப் பறக்கக் கூடியது மயில் வாகனம். அந்த மயிலின் தோகைக் கற்றை அசைவதால், எழுகின்ற காற்றினால் மகாமேரு மலையே அசைந்தது. மயிலாகிய குதிரை தன் அடியைத் தரை மீது பதிக்க எட்டு திக்குகளிலும் உள்ள மலைகள் தூள்தூளாகி அழிந்தன. அந்தத் துகளினாலே கடல் தூர்ந்து மேடானது. .

விளக்கம் :

மயிலை குதிரை என்றே அருணகிரியடிகள் கூறுகிறார். அனுபூதியிலும் 'ஆடும்பரிவேல்' என்பார். மயிலுக்கே மலையைத் தூளாக்கும் ஆற்றல் உண்டென்றால், என் நெஞ்சமாகிய கனத்த கல்லினை பொடிசெய்வது உனக்கு எளிதல்லவா என்று கேட்கின்றார்.

முருகனின் மயில் மூன்று - 1. வாகனம், 2. இந்திரன் மயிலானது, 3. குரபன்மனின் பாதி.

12.சேவற்கொடி

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த
வாகைப் பதாகை என்னும்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக்
கொள்ளச் சலதிகிழிந்(து)
உடைபட்ட(து) அண்ட கடாகம்,
உதிர்ந்தது உடுபடலம்,
இடைபட்ட குன்றமும் மாமேரு
வெற்பும் இடிபட்டவே.

அரும்பொருள் :

வாகை - வெற்றி, பதாகை - கொடி, சலதி - கடல், அண்டம் - உலகம், வெளி கடாகம் - முகடுகள்.

இதன் பொருள் :

படைகளை அழித்திடும் திறமையினைப் பெற்றவன் முருகவேள். அவனைச் சார்ந்த தாலே ஆணவம் அடங்கி அருள் மயமாக சேவல் விளங்கிற்று. வெற்றி பொருந்திய கொடியில் முருகனின் வலிமையால் சேவலின் ஆற்றல் தளைபட்டது. (இருந்தும்) சேவல் சிறகை அடித்துக் கொண்டது. அண்டமாகிய உலகின் முகடுகள் இடித்துத் துகளாயின. (அதனால்) கடல் கிழிந்து சிதைந்து போனது. விண்மீன் கூட்டம் தட்டுத் தடுமாறின. மகாமேருமலையும் மற்ற மலைகளும் தூசியாக இடிந்தன.

விளக்கம் :

முருகன் விட்டவேல் சூரபத்மனை இரண்டாகப் பிளக்கச் செய்தது. ஒரு பிளவு மயில் ஆனது. மற்றொரு பாதி சேவலாகி கொடியில் மிளிர்ந்தது.

13. முருகனது பீடு

ஒருவரைப் பங்கி லுடையான்
 குமார னுடைமணிசேர்
 திருவரைக் கிண்கிணி ஓசை
 படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
 வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட்
 டெட்டுவெற் புங்கனகப்
 பருவரைக் குன்றும் அதிர்ந்தன
 தேவர் பயங்கெட்டதே.

அரும்பொருள் :

ஒருவரை - தனித்துவம் உடைய சிவன், உடையான் - சிவனை உடைய பார்வதி தேவி, அரை - இடுப்பு, வெருவர - அஞ்சி நடுங்க, கனகம் - பொன், பருவரை - பெரியமலை.

இதன் பொருள் :

எல்லா வற்றிற்கும் முழுமுதலாக உள்ள சிவபெருமானைத் தன் வலப்பக்கத்தில் உடைய உமாதேவியாருக்குத் திருமகன் முருகப் பெருமான். (அவர் நடக்கின்ற பொழுதெல்லாம், அவர் உடையில் கட்டியுள்ள மணிகள் கிண்கிண் என்று ஒலிக்கின்றன. அவ்வளவில் அசுரர் கூட்டம் திடுக்கிட்டன. அஞ்சி நடுங்கின. எட்டு திசைகளில் உள்ளவர்களும் செவிடாயினர். மலைகள் எட்டினொடு, பொன் மலையாகிய மேரு மலையும் அடியற்று விழுந்தன. இதனால் தேவர்களுக்குப் பயம் என்பதே அழிந்து விட்டது.

விளக்கம் :

முருகனின் இடுப்பில் கட்டிய மணியின் ஒலிக்கே பகைவர் நடுங்குவர் என்றால் அவன் ஆற்றலை எண்ணியெண்ணி வணங்காது காலத்தை அவமே போக்குகின்றீரே என்று அருணகிரி அடிகள் கேட்கின்றார்.

14. நற்பேறு வேட்டல்

குப்பாச வாழ்க்கையுள் கூத்தாடும்

ஐவரில் கொட்படைந்த

இப்பாச நெஞ்சனை ஈடேற்று

வாய்இரு நான்குவெற்பும்

அப்பாதி யாய்விழ மேருங்

குலுங்கவிண் ணாருமுய்யச்

சப்பாணி கொட்டிய கையா(று)

இரண்டுடைச் சண்முகனே.

அரும்பொருள் :

குப்பாச - உலகப்பற்று, ஐவர் - ஐம்புலன்கள், கொட்பு - கழற்சி, இருநான்கு - எட்டு, வெற்பு - மலை, விண்ணார் - தேவர், சப்பாணி - கைதட்டுதல், (ஏழுபருவத்தில் ஒன்று).

ஆதன் பொருள் :

எட்டு மலைகளும், இரண்டு பாதியாகப் பிளந்து விழவும், மேருமலை அடியற்று குலுங்கவும், தேவர்கள் சிறை நீங்கிப் பிழைத்தனர். (அப்போது) பன்னிரு கைகளைக் கொண்டு சப்பாணி கொட்டிய அறுமுகச் செவ்வேளே இவ்வுலகப் பற்றில் முழ்கியதால், ஐம்புலன்களும் என்னிடத்தில் கூத்தாடு கின்ற உலகப் பாசமுடைய என்னை (அதிலிருந்து) விடுவிப்பாய்.

விளக்கம் :

மலைகள் பிளக்கவும், மேருமலை குலுங்கவும், தேவர்கள் பிழைக்கவும் சப்பாணி கொட்டிய குமரனே ஐம்புலனால் அவதியுறும் என்னைக் காத்தருள் புரிவீராக.

15. சேவடிநீட்டும் பெருமான்

தாவடி யோட்டும் மயிலிலும்

தேவர் தலையிலுமென்

பாவடி ஏட்டிலும் பட்டதன்

றோ? படி மாவலிபால்

மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட

கூட முகடு முட்டச்

சேவடி நீட்டும் பெருமான்

மருகன்றன் சிற்றடியே.

அரும்பொருள் :

தாவடி - பயணம், பாவடி - பாட்டின் அடி, ஏடு - சுவடி (நூல்), மூதண்டம் - பெரிய உலகங்கள், சேவடி - சிவந்த திருவடி.

ஆதன் பொருள் :

(முற்காலத்தில் மாவலி மன்னர்மன்னனிடத்தில் முன்றடி மண்கேட்டு பெரிய உலகத்தின் உச்சியை முட்டும்படி, சிவந்த திருவடியை வைத்த பெருமைசால் திருமாலின் மருமகனே திருமுருகன். அவரின் சிறிய திருவடியோ, அவர் பயணம் செய்யும் ஊர்தியான மயிலின் மீதும், தேவர்தம் தலையின் மீதும், அடியேன் பாடிய அடிகளைக் கொண்ட ஏட்டிலும் பட்டது அல்லவா? (அவன் அருள் இருந்தால் எல்லாம் கிட்டும்)

விளக்கம் :

‘புண்ணியம் செய்வார்க்கே பூவுண்டு’ என்பார் திருமுலர். அதுபோல் பல பிறவிகளில் தவம் செய்திருந்தால்தான் முருகனின் திருவடி கிட்டும்.

16. அறிவுரை

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள்
 வெகுளியைத் தானமென்றும்
 இடுங்கோள் இருந்த படியிருங்
 கோள்ளழு பாருமுய்யக்
 கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றம்
 திறக்கத் துளைக்கவைவேல்
 விடுங்கோன் அருள்வந்து தானே
 உமக்கு வெளிப்படுமே.

அரும்பொருள் :

மனத்தை - தவறான எண்ணங்களை, வெகுளி - கோபம்,
 தானம் - ஈகை, பார் - பூமி, வைவேல் - கூர்மையான வேல்,
 கோன் - முருகன்.

ஆதன் பொருள் :

(நல்லோரே) உங்கள் மனதை ஐம்புலன் வழியே
 செல்லாமல் தடுங்கள். கோபத்தை அடியோடு விட்டு
 விடுங்கள். முடிந்தவரை தருமம் செய்யுங்கள். மனம் அடங்கி,
 சொல் அற்று சும்மா இருங்கள். இப்படி இருப்பீர்களாயின்,
 ஏழு உலகங்களும் பிழைக்கவும், கொடிய கோபக்காரனான
 சூரபன்மனுடன் கிரௌஞ்ச மலையும் தொளைக்கப்பட்டு
 பிளந்து அழியும் படியும், கூர்மையான வேலை விடுத்த
 ஒப்பற்ற தலைவராகிய முருகக் கடவுளின் திருவருள்
 உமக்குத் தாமே வந்து நலம் செய்யும்.

விளக்கம் :

முருகனின் அருள் கிடும் வண்ணம் உங்கள் மனதையும்,
 செயலையும் தூய்மையாக வைத்திருங்கள்.

17. மனத்தொடு பேசுதல்

வேதா கமசித்ர வேலா
 யுதன்வெட்சி புத்த தண்டைப்
 பாதார விந்தம் அரணாக
 அல்லும் பகலுமில்லாச்
 சூதான(து) அற்ற வெளிக்கே
 ஒளித்துச்சும் மாவிருக்கப்
 போதாய் இனிமன மே! தெரி
 யாதொரு புதர்க்கு மே.

அரும்பொருள் :

— சித்ர - அழகிய, வெட்சி - விருச்சி மலர், அரவிந்தம் -
 தாமரை, புதர் - உயிரினம்.

இதன் பொருள் :

நெஞ்சமே வேதங்களும், ஆகமங்களும் போற்றிக்
 கூறுவது அழகானவேலாயுதக் கடவுளை (அவன் திருவடியில்
 அன்பர் சூட்டிய) வெட்சி மலர்ந்துள்ளது. தண்டை என்னும்
 காலணியை அணிந்துள்ளான். தாமரை மலரை யொத்த
 திருவடிகளை நமக்குக் காவலாக எண்ணி, பகலும் இரவும்
 அற்ற, வஞ்சகம் இல்லாத பரவெளியிலே (உலகப் பாசத்
 தொல்லைகளுக் காட்படாமல்) மறைந்து சொல்லற்றுப்
 பேசாமல், அநுபூதியில், போன காலங்கள் போக, இனி வரும்
 காலங்களிலாவது திளைக்க எண்ணுவீர். இந்நன்மை
 பயக்கும் வழியை எந்த உயிரினமும் அறியாது.

விளக்கம் :

திருமுருகனின் பாத கமலங்களைத் தொழத் தொழ,
 நம்முடைய பாதக மலங்கள் நீங்கும்.

18. உலகிற் கொருசொல்

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை
 வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
 நொய்யிற் பிள்வள வேனும்
 பகிர்மின்கள், நுங்கட்கிங்ஙன்
 வெய்யிற்(கு) ஒதுங்க உதவா
 உடம்பின் வெறுநிழல்போல்
 கையிற் பொருளும் உதவாது
 காணும் கடைவழிக்கே.

அரும்பொருள் :

வை - கூர்மை, வறிஞர் - ஏழையர், நொய் - உடைந்த அரிசி,
 பிளவு - துண்டாக்கல், கடை வழி - இறந்தபின் செல்லும் வழி.

இதன் பொருள் :

கூர்மையுடன் ஒளிபெருந்திய அழகான வேல் ஏந்திய
 கந்தவேளை வணங்கி, இரப்பவர்களுக்கு எக்காலமும்,
 உடைந்த அரிசியில் அரைப்பகுதியாவது கொடுங்கள்.
 (ஏனென்றால்) வெயிற்கு ஒதுங்க வேண்டுமென்று
 நினைத்தால் உங்களின் உடல் நிழலே உதவாதது போல்,
 கையில் வைத்துள்ள பொருள்கள் எல்லாம் இறந்தபின்
 செல்லும் வழியில் உங்களுக்கே உதவாது.

விளக்கம் :

உயிர் பிரிந்து விட்டால், சேர்த்த செல்வங்கள் உடன் வரா.
 மற்றவர்க்கு கொடுத்து வாழுங்கள்.

19. பட்டறிவைப்பகர்தல்

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியு
 டுருவத் தொளைத்வை வேல்
 மன்ன! கடம்பின் மலர்மாலை
 மார்ப! மௌ னத்தையுற்று
 நின்னை உணர்ந்துணர்ந்து எல்லாம்
 ஒருங்கிய நிர்க்குணம்புண்டு
 என்னை மறந்திருந் தேன்இறந்
 தேவிட்ட(து) இவ்வுடம்பே.

அரும்பொருள் :

வைவேல் - கூர்மையான வேல்.

இதன் பொருள் :

பொன்னிறமானது கிரௌஞ்சமலை. அதை நடுவே
 பிளக்கும்படிச் செய்த மிகக் கூர்மையான வேலை ஏந்திய
 மன்னவனே கடம்பமரத்தின் நறுமணமலரை அணிந்துள்ள
 அழகிய மார்க்பை உடையவரே (நான்) அமைதி நிலையை
 அடைந்து மெய்யறிவால் உம்மை உணர்ந்துணர்ந்து,
 பேச்சற்று, உணர்வற்று, உளம் அற்று, உயிர் அற்று
 முக்குணங்களாகிய சத்துவ, ராஜச, தாமசம் என்பவைகளை
 விட்டு, உயிராகிய என்னையும் மறந்து, சிவயோகம் என்ற
 பாவனையில் திளைத்திருந்தேன். இவ்வுடலின் பற்று அறவே
 விட்டு விட்டது.

விளக்கம் :

யானாகிய என்னை விழுங்கி, கட்டறுத்துத் தானாக்கிக்
 கொண்டான் திருமுருகன்.

20. அறவழி

கோழிக் கொடியன் அடிபணி
யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருதும் மதியிலி
காள் உங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட
டா(து) உங்கள் அத்தமெல்லாம்
ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வரு
மோ ? நும் அடிப்பிறகே.

அரும்பொருள் :

குவலயம் - உலகம், வல்வினைநோய் - தீய செயல்களி
னால் வரும் நோய், ஊழ் - விதி, உண்ணல் - அநுபவித்தல்,
அத்தம் - செல்வம், அடிப்பிறகே - காலடியின் பின்.

இதன் பொருள் :

கோழிக் கொடியை உடைய முருகவேளைப் பணியாமல்
வாழ எண்ணுகின்ற அறிவற்றவர்களே நீங்கள் செய்த வலிய
வினையாகிய நோய், விதியின் ஆற்றலினால் நீங்கள்
தொகுத்தவைகளை அநுபவிக்க வொட்டாது. உங்கள்
செல்வத்தையெல்லாம் ஆழப்புதைத்து வைத்தாலும்,
உங்களுடைய இறுதி யாத்திரையின் போது உங்கள்
காலடியின் பின்னே வராது.

விளக்கம் :

கந்தவேளை வணங்காமல், வாழ்ந்து விடலாம் என்று
எண்ணுகிறாய். நீ சேர்த்து வைத்தவைகளை விதியானது.
துய்க்க ஒட்டாது. நீ ஆழப் புதைத்து வைத்தாலும் உன்
அடுத்தப் பிறவிக்கும் வராது.

21. கூற்றுவனை விலக்கல்

மரணப்ர மாதம் நமக்கில்லை
யாம்என்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலும் உண்
டே, கிண் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாப சசிதேவி
மங்கல்ய தந்தூரசூடா
பரண க்ரு பாகர ஞானா
கர சுர பாஸ்கரனே.

அரும்பொருள் :

கிரணம் - ஒளி, கலாபி - மயில், முகுளம் - தாமரை, சரணப்
பிரதாபம் - திருவடிப்புகழ், சசிதேவி - இந்திராணி, ரசூடாபரண
- காப்பாற்றிப் பேணுபவர், கிருபாகரன். கருணை உடையவன், பாஸ்கரன் - ஒளியன்.

இதன் பொருள் :

இறந்து விடுவோமோ என்ற அச்சம் எனக்கு இல்லை.
எப்பொழுதும் எனக்கு உற்ற துணை ஒளி பொருந்திய
மயிலும், முருகன் கை வேலும் இருக்கின்றன. தண்டையும்
சிலம்பும் அணிந்த, தாமரைத் திருவடிகளை உடைய முருகன்.
இந்திராணியின் தாலிகளைய முடியாதபடி (இந்திரனுக்கு
உயிர்ப் பிச்சை அளித்து) காப்பாற்றிய அருள் வடிவினன்.
தேவ லோகத்திற்கு ஒளியூட்டும் சூரியனை யொத்தவன்.

விளக்கம் :

திருமுருகனின் திருவடிகளை வணங்கி வருவோருக்கு
எந்தத் தீவினையும் வந்து சேராது.

22.வேலவன் அருள்

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை
 வேட்டவன், முத்தமிழால்
 வைதா ரையுமங்கு வாழவைப்
 போன், வெய்ய வாரணம்போல்
 கைதான் இருப துடையான்
 தலைபத்தும் கத்தரிக்க
 எய்தான் மருகன், உமையாள்
 பயந்த இலஞ்சியமே !

அரும்பொருள் :

மொய் - (வண்டுகள்) மொய்க்கும், தார் - மாலை, வெய்ய - ஆற்றலுடைய, வாரணம் - யானை, கத்தரிக்க - துண்டிக்க, இலஞ்சியம் - முருகன்.

ஆதன் பொருள் :

வண்டுகள் (தேன் பருக) மொய்க்கும் மலர்களைச் சூடிய, வள்ளி நாயகியின் கணவரான திருமுருகன் வேடுவப் பெண்ணை மணந்ததால் வேடுவன். (அவனை வாழ்த்திப் பாடியவர்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல்) முத்தமிழால் இகழ்பவரையும் கூட அக்கணம் முதலே வாழ வைப்பவன். ஆற்றலுடைய மதயானையை யொத்த இருபது கைகளை உடைய இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் கொய்து விழக் கணைகளை விட்ட இராமனது மருமகனும், உமாதேவி பெற்ற வருமானவன் பெரும்பெயர் முருகன்.

விளக்கம் :

இலஞ்சி என்ற தலத்தில் உறைகின்ற முருகப் பெருமானை வாழ்த்தினாலும் வைதாலும் அக்கணமே அருள் புரிந்திடுவான்.

23. அருள் வேட்டல்

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில்
 வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே!
 வைவைத்த வேற்படை வானவ
 னே! மற வேன்உனையான்
 ஐவர்க்கு) இடம்பெறக் காலிரண்டு)
 ஓட்டி அதிலிரண்டு
 கைவைத்த வீடு குலையுமுன்
 னேவந்து காத்தருளே!

அரும்பொருள் :

சுடர் - ஒளி, வை - கூர்மை, ஐவர் - ஐந்து புலன்கள், ஓட்டி - நிறுத்தி, வீடு - உடல்.

இதன் பொருள் :

உள்ளம் களிகொள்ளும்படி தோன்றும் அழகான செந்நிற மலையில் இருக்கும் ஒளிப்பிழம்பே கூர்வேல் ஏந்திய தெய்வ சிகாமணியே பெருந்தகையை என்றும் மறக்கவே மாட்டேன். ஐம்பூதங்கள் உள்ளிருக்க, இரண்டு கால்களை நிறுத்தி, இரண்டு கைகளையும் அமைத்த இந்த உடல் அழியுமுன்னரே வந்து அடியேனக் காத்து அருள்வீராக.

விளக்கம் :

பட்டதெல்லாம் போதும் படமுடியாது இனித்துயரம் என்று உளம் நொந்தும், ஐம்புலனாகிய வேடர் செய்யும் தொல்லைகளிலிருந்து விடுவித்து, உன்திருவடிப் பேற்றை நல்குவாயாக என்று வேண்டுகின்றார்.

24. ஞான அநுபவம்

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி
நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி
விட்டது கோடுகுழல்
சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக்
கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியில் சென்றுகல்
யாணம் முயன்றவனே.

அரும்பொருள் :

கின்னம் - துன்பம், குன்னம் - இரகசியம், குறிச்சி - குறிஞ்சி
(மலைசார் இடம்) கோடு - ஊது கொம்பு, சின்னம்
அடையாளம்.

இதன் பொருள் :

கொம்பு ஊது, புல்லாங்குழல் இசையெழுப்ப, மற்ற
அடையாளங்களுடன், குறிஞ்சி நில வேடர்களின் அன்பு
மகளான வள்ளியம்மையை முற்காலத்தில் குறிஞ்சி நிலத்துச்
சிறுநாருக்கேச் சென்று கலியாணம் செய்து கொள்ள
முயன்றவரே அடியேன் படும் துன்பத்தைக் கண்டு, அருள்
உளத்துடன் அத்துயரினை நீக்கும் பொருட்டு, என் செவியில்
படுமாறு, நீர் அன்று உபதேசித் தருளிய மறைபொருள்
அடியேனைத் தூய பரவெளியாக்கி விட்டது.

விளக்கம் :

கந்தவேளை சிந்தையில் நிறுத்தி எந்த வேளையும்
தொழுது வர, திருமுருகன் திருவருள் முற்றும் கிடும்.

25. இயமனை அச்சுறுத்தல்

தண்டா யுதமும் திரிகுல
மும்விழுத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு
வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் அவிரோத
ஞானச் சுடர்வடிவான்
கண்டாய் அடா? அந்த கா வந்து
பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே.

அரும்பொருள் :

திரிகுலம் - முத்தலைவேல், அவிரோதம் - விரோதமற்றது, அந்தகன் - இயமன்.

இதன் பொருள் :

திருச் செந்தூரில் வீற்றிருப்பவரும், வேற்படையை ஏந்திய வருமான முருகப் பெருமானுக்கு அடியவன் யான். என் பகையற்ற பேரறிவாகிய, ஒளி வீசும் கூர்மையான வாளினைப் பார்த்துவிடு, இயமனே என்கைகளின் அருகே நீ வந்து பார்! உன் கையில் உள்ள கதை என்ற ஆயுதமும், முத்தலை குலமும், உன் கையியின்றும் விழுந்து பொடியாகிச் சிதறும். உன்னை மோதி வலிமை இழந்து வருந்துமாறு, பிளந்து வீழ்த்துவேன்.

விளக்கம் :

செந்தில் வேலவன் அருள் இருந்தால் கூற்றுவனாகிய இயமனையும் எதிர்த்திடலாம்.

26. மரணத்தை வெல்ல

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும்
 பிரான்னந்த நேரத்திலும்
 கோலக் குறத்தி யுடன்வரு
 வான்குரு நாதன், சொன்ன
 சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்(து) அறி
 வார்சிவ யோகிகளே,
 காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப்
 பார்வெறும் கர்மிகளே.

அரும்பொருள் :

சிகண்டி - மயில், குறத்தி - (இங்கு) வள்ளி, சீலம் -
 ஒழுக்கம், மரித்தல் - சாதல், காமி - பேராசை உடையவன்.

இதன் பொருள் :

நீல வண்ண மயில்மீது வீற்றிருப்பவன் - திருக்குமரன்
 (நாம்) நினைக்கும் பொழுதெல்லாம்வந்து அழகிய வள்ளி
 யம்மையுடன் காட்சிநல்குவான். பேராசானாக இருந்து அவர்
 உரைத்தருளிய மெய்ப்பொருளைப்படிப்படியாகச் (சிந்தித்துத்)
 தெளிவடைந்து உணர்ந்து கொள்பவர்கள் சிவலோகத்தில்
 திளைத்திருப்பார்கள். எமன் வந்திடும்காலத்தைத் தடுக்கும்
 ஆற்றல் பெற்றவர்கள். கர்மவினைகளிலேயே உழன்று
 கொண்டு இருப்பவர்கள் மாயையின் வலைப்பட்டு மரணம்
 அடைவர்.

விளக்கம் :

இறை சிந்தனையுடன் சிவசிவ என்றிருந்து, நற்செயல்
 களைச் செய்து வந்தால், எமபயம் இல்லை. முருகனின்
 திருக்காட்சியும் கிடும்.

27. கந்தன் காட்சி

ஒலையும் தூதரும் கண்டுதிண்
 டாடல் ஒழித்தெனக்குக்
 காலையும் மாலையும் முன்னிற்கு
 மே, கந்த வேல்மருங்கில்
 சேலையும் கட்டிய சீராவும்
 கையில் சிவந்தசெச்சை
 மாலையும் சேவற் பதாகையும்
 தோகையும் வாகையுமே.

அரும்பொருள் :

ஒலை - (மரணம் குறித்த) இயமன் சீட்டு, தூதர் - இயமபடர், மருங்கு - இடை, சீரா - கவசம், செச்சை - வெட்சிப்பு, பதாகை - கொடி, தோகை - மயில், வாகை - வெற்றி.

இதன் பொருள் :

திருமுருகன் தன் இடையில் சிவந்த பட்டாடையைக் கட்டியுள்ளார். அதனுள் சிறிய உடைவாளைக் கட்டியுள்ளார். அவர்தம் தோளில் வெட்சிப் பூவினால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை புரள்கிறது. சேவற் கொடியும், தோகைமயிலும், வெற்றி வேலும் பொலிகின்றன. முருகா மரண ஒலையுடன் இயமதூதர்கள் வரும் பொழுது அவர்கள் அலறும்படி இரண்டு வேளையும் அடியவனின் எதிரில் தோன்றி காட்சி தந்தருள்வீராக.

விளக்கம் :

வாழுங்காலத்தில், காலையும், மாலையும் கந்தவேளையே கைதொழுது நினைத்திருந்தால் இயமபடர் வரும்போது, திருமுருகன் வந்து முன் நிற்பான்.

28. மகிழ்வு எய்த

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய
தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளஇங்ஙன் காண்பதல்
லால்மன வாக்குச் செய
லாலே அடைதற்(கு) அரிதாய்
அருவுரு வாகியொன்று
போலே இருக்கும் பொருளையெவ்
வாறு புகல்வதுவே.

அரும்பொருள் :

செய்ய - சிவந்த, மால் - ஆசை, இங்ஙன் - இங்கு.

இதன் பொருள் :

வேற்படையைக் கையில் ஏந்திய வண்ணம் காட்சி நல்கும் திருமுருகனின் சிவந்தத் திருவடிகளில் வணங்கி, அவன் மீது அன்பு அதிகமாகி, இங்கு இவ்வண்ணம் உருகுவது செய்வதல்லாமல், மனம் சொல், செயல் என மூன்று நிலைகளிலும் அடைய முடியாதவராய், அருவமுமாகி, உருவமுமாகி அனைத்தும் சேர்ந்த ஒரே சோதிப் பிழம்பாக உள்ள பரம் பொருளை எவ்வாறு விளக்குவது ?

விளக்கம் :

எண்ணி யெண்ணி, உணர்ந்துணர்ந்து தொழுது அவனருளாலே அவனைப்பெற வேண்டுமே அல்லாமல் சொற்களால் கூறி விளக்கவே முடியாது.

29. மகளிர் ஆசை மாய

கடத்தில் குறத்தி பிரானரு
 ளாற்கலங் காதசித்தத்
 திடத்தில் புணையென யான்கடந்
 தேன்சித்ர மாதரல்குல்
 படத்தில் கழுத்தில் பழுத்தசெவ்
 வாயில் பணையிலுந்தித்
 தடத்தில் தனத்தில் கிடக்கும்வெங்
 காம சமுத்திரமே.

அரும்பொருள் :

கடம் - மலை, பிரான் - தலைவன், சித்தம் - உள்ளம், புணை - தெப்பம், சித்ர - அழகிய, படம் - பாம்பின் படம், பணை - தோள், உந்தி - தொப்புள், தனம் - பெண்களின் மார்பகம்.

இதன் பொருள் :

அழகான விலைமகளிரின் பாம்பின் படம் போன்ற பெண் குறியிலும், கழுத்திலும், கோவைக்கனி போன்ற இதழிலும், மூங்கிலை யொத்த தோள்களிலும், தொப்புளாகிய குளத்திலும், மார்பகங்களிலும், உழல்கின்ற, கனல்கின்ற கொடிய காமமாகிய கடலை, குறிஞ்சி நிலத்தலைவனும், வள்ளியம்மையின் கணவரான திருமுருகன் திருவருளால் சிறிதும் கலங்காத உள்ளத்தின் உறுதியையே தெப்பமாகக் கொண்டு, அடியவனாகிய யான் கடந்து கரை சேர்ந்தேன்.

விளக்கம் :

கனலும் காமக்கடலை கந்தவேளின் அருளால், 'உள்ள உறுதியாகிய தெப்பத்தால் கரை சேர்ந்தேன்.

30. மனதிற்கு உரைத்தல்

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென்
 பதுபதம் பாவையர்கண்
 சேலென் பதாகத் திரிகின்ற
 நீ, செந்தி லோன்திருக்கை
 வேலென் கிலை, கொற்ற மயூரம்
 என்கிலை, வெட்சித்தண்டைக்
 காலென் கிலைமன மே யெங்ங
 னேழுத்தி காண்பதுவே ?

அரும்பொருள் :

பதம் - பாதம், சேல் - மீன், மயூரம் - மயில்.

இதன் பொருள் :

மனமே செந்தில் வேலவனின் கையில் உள்ள வேலாயுதத்
 தை வணங்காமலும், வீரமுடைய மயிலை வணங்காமலும்,
 வெட்சிப் பூவையும், தண்டையையும் அணிந்த முருகவேளின்
 திருவடிகளை வணங்காமலும் (விலை மகள்பால் உழன்று)
 அவர்களுடைய பாதங்களை பஞ்சினைப் போல்
 மென்மையாக உள்ள தென்றும், அவர்களுடைய கண்கள்
 சேல்கெண்டை மீனை ஒத்தது எனவும் பிதற்றித் திரிகின்றாயே
 நீ எப்படி முத்தி அடையப் போகின்றாய் ?

விளக்கம் :

பெண் இன்பத்தில் தோய்ந்து மயங்குகின்ற மனதுக்கு,
 முருகனின் அருள்பெற வழிகாட்டுகிறார் அருணகிரிநாத
 அடிகளார்.

31. முருகனின் திருவடிப்பேறு

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா
 வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
 செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு
 தந்தருள் சிந்துவெந்து
 கொக்குத் தறிப்பட்ட(டு) எறிபட்ட(டு)
 உதிரங் குழுகுமெனக்
 கக்கக் கிரியுரு வக்கதிர்
 வேல்தொட்ட காவலனே.

அரும்பொருள் :

பொக்கம் - பொய், குடில் - இருப்பிடம், உடல், புண்டரிகம் -
 தாமரை, கழல்வீடு - திருவடிப்பேறு, சிந்து - கடல், வெந்து -
 கொதித்து, கொக்கு - மா மரம், தறி - வெட்டு, எறி - வீசி,
 உதிரம் - இரத்தம், கிரி - மலை, கதிர் - ஒளி.

ஆதன் பொருள் :

கடல் பொங்கி, வறண்டு, மாமர உருவில் நின்ற
 சூரபத்மனின் உடலைப் பிளந்து உதிரம் குழுகுபுவென வழிய,
 அவனுக்குத் துணைபுரிந்த ஏழுமலைகளும் பிளவுபட, ஒளி
 வீசும் வேலினை எறிந்த சேனாபதியே! அடியவன் மீண்டும்
 பொய்யுடலை எடுக்காமல் இருக்க வேண்டுகிறேன்.
 (அதற்காக) செந்தாமரை மலருக்கும் மேலான உன் சிந்தூர
 வண்ணத் திருவடிகளை வணங்குகிறேன். வீடு பேறடைய
 கருணை கொள்வீர்.

விளக்கம் :

சிவந்த நிறம் கொண்ட திருவடிகளை உடைய முருகனை
 இடைவிடாமல் தேனித்தால் பிறவியாகிய தளை அவிழும்.

32. இடைவிடாத தியானம்

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார்
 புடன்கிரி யூடுருவத்
 தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த
 னே! துறந் தோருளத்தை
 வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப்
 பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்(கு)
 இளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னையெந்
 நாள்வந்(து) இரட்சிப்பையே.

அரும்பொருள் :

கிளைத்து - பலகிளைகள் விட்டு, சூர் - சூரபத்மன்,
 இரட்சித்தல் - காத்தல்.

இதன் பொருள் :

பல உறவினர்களுடன் புறப்பட்டு சூரபத்மன் வந்தான்.
 அவன் மார்பும், கிரௌஞ்ச மலையின் நடு பாகமும்
 பிளவுபடும்படி துளைத்துக் கொண்டு வெளிப்பட்ட
 வேலாயுதத்தினை ஏந்திய குமரப் பெருமானே துறந்தாரின்
 மனத்தையும் துளைத்து துடிதுடிக்கவைத்து வேதனைக்குள்
 ளாக்கும் கண்களை உடைய பெண்களைக் கண்டு மனமுருகி,
 ஆசை மீதுற அலைகின்ற அடியவனேனை எந்த நேரத்தில்
 என் முன் தோன்றி காத்து அருள்புரிவீர் ?

விளக்கம் :

வலிமை கொண்ட சூரனையும், கிரௌஞ்ச மலையையும்
 அழித்து ஆட்சி புரியும் தங்களுக்கு என்மென்மையான மன
 ஆசைகளை அடக்கி அருள் புரிவீராக.

33. முருகனின் பீடு

முடியாய் பிறவிக் கடலிற்
 புகார்முழு துங்கெடுக்கும்
 மிடியாற் படியில் விதனப்
 படார்வெற்றி வேற்பெருமான்
 அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள்
 அவுணர் குலமடங்கப்
 பொடியாக் கியபெரு மாள்திரு
 நாமம் புகல்பவரே.

அரும்பொருள் :

புகார் - புகமாட்டார், மிடி - துன்பம், படி - உலகில், விதனம் - விசனம், அவுணர் - இராக்கதர், நாமம் - பெயர், மிடி - வறுமை.

ஆதன் பொருள் :

வெற்றியையே தரும் வேற்படையினை ஏந்திய பெருமகனும், தன்னை உள்ளன்புடன் பணியும் மெய்யடியார் களுக்கு நலம் செய்யும் பெருமானும், அசுரர் குலத்தை வேருடன் அழித்து துகள் படச் செய்த வருமான முருகப் பெருமானின் திருப்பெயரினைச் சொல்பவர்கள் பிறவிக் கடலில் விழவே மாட்டார்கள். இவ்வுலகில் வாழும் மட்டும் வறுமைத்துயரில் சிக்க மாட்டார்கள்.

விளக்கம் :

ஒவ்வொருநாள் காலையிலும், மாலையிலும், முருகா முருகா என்று உள்ளம் ஒன்றி ஒதுபவர்களுக்கு இம்மையில் வறுமையும் இல்லை, மறுமைப் பிறவியும் இல்லை.

34. அருள் வேட்டல்

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந்
 தா தப்பிப் போனதொன்றற்கு
 எட்டாத ஞான கலைதரு
 வாய், இருங் காமவிடாய்ப்
 பட்டார் உயிரைத் திருகிப்
 பருகிப் பசிதணிக்கும்
 கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக்
 கேமனம் கட்டுண்டதே.

அரும்பொருள் :

பொட்டு - பொடி, வெற்பு - மலை, பொருதல் - போர்
 செய்தல், இரு - பெரிய, பட்டார் - வீழ்ந்தார், விடாய் - தாகம்.

குதன் பொருள் :

கிரௌஞ்சமலையானது துளையாகும் வண்ணம் போரிட்டு
 அழித்த கந்தனே காமம் பெருக, அத்தாகம் தணியாதவர்
 களுடைய உயிரைத் திருகிப் பிழிந்து, (அவர்தம் பொருள்
 களைக் கவர்ந்து) அவர்களுடைய காமப் பசியைத் தணிக்கும்
 குத்து வாரும், வேலும், போன்ற கண்களையுடைய
 விலைமகளிரது ஆசைவலையில் அடியேனின் மனம் விழுந்து
 தத்தளிக்கின்றது. நல்வழி தவறி அல்வழியில் செல்கின்ற
 என்னுடைய மனதைத் தடுத்து மெய்யுணர்வை தந்து
 காத்தருளுக.

விளக்கம் :

நம் உடைமையையும், உடல் வலுவையும், உயிராற்றலையும் பறிக்கும் வலிமை உடையது விலைமகளிரின் மையல் வலை அதனின்றும் காத்து மெய்ஞ்ஞான உணர்வினை நல்குவாயாக.

35. கலங்கும் அறிவு

பத்தித் துறையிழிந்(து) ஆநந்த
வாரி படிவதனால்
புத்தித் தரங்கம் தெளிவதென்
றோ? பொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சூ
ரனைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண்(டு) அமரா
வதிகொண்ட கொற்றவனே.

அரும்பொருள் :

வாரி - கடல், தரங்கம் - அலை, குருதி - இரத்தம், மெத்தி - நிறைந்து, சுட்டி - நெற்றியணி, அமராவதி - தெய்வ லோகம்.

இதன் பொருள் :

பொங்குகின்ற சூடான இரத்தம் அதிகமாகி, அலையென வீச, கொடிய சூரபன்மனை வீசிய வேலாயுதத்தால் குத்திச் சிறப்படைந்து, தேவர் உலகத்தை மீட்ட அரசே பக்தியாகிய வழியில் சென்று, இன்பக் கடலில் மூழ்குவதனால் அடியேனின் அறிவு அலைகள் ஆகிய அசைவுகள் தெளிவது எக்காலம்?

விளக்கம் :

சூரனை வீழ்த்தி தேவர்களின் பொன்னுலகினை மீட்ட பெருந்தகையாகிய உமக்கு எளியேனுடைய மயக்கத்தினைப் போக்கி, பேரின்பக் கடலாகிய உம் திருவடிகளில் துலங்கும் அருளைத் தாராயோ ?

36. நெஞ்சொடு பேசல்

சுழித்தோடும் ஆற்றில் பெருக்கா
 னதுசெல்வம், துன்பம்இன்பம்
 கழித்தோடு கின்றதெக் காலம்? நெஞ்
 சே கரிக் கோட்டு முத்தைக்
 கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடன்
 என்கிலை குன்றமெட்டும்
 கிழித்தோடு வேலென் கிலைஎங்ங
 னேமுத்தி கிட்டுவதே.

அரும்பொருள் :

கரிக் கோடு - யானைத் தந்தம், செங்கோடன் - திருச்
 செங்கோட்டு முருகன், முத்தி - வீடுபேறு.

இதன் பொருள் :

நெஞ்சமே செல்வம் என்பது சுழித்துக் கொண்டு ஓடுகின்ற
 ஆற்றின் வெள்ளத்திற்கு ஒப்பாகும். (அச்செல்வத்தினால்)
 உண்டாகும் இன்பதுன்பங்கள் முற்றும் ஒழிந்து பற்று சிறிது
 மில்லாமல் வேகமாய்ச் செல்வது எக்காலம்? யானையின்
 தந்தத்தில் உண்டாகும் முத்துக்களைச் சுமந்து கொண்டு ஓடும்
 காவிரி யாற்றால் சூழப்பட்டுள்ள திருச்செங்கோட்டில்
 வீற்றிருக்கும் (திருக்குமரா) என்று வணங்குவதும் இல்லை.
 குலமலைகள் எட்டும் துளைபடுமாறு செல்லும்வேல் என்று
 தொழுகிலை. இவ்வாறான உனக்கு வீடுபேறு எவ்வாறு
 கிட்டும்?

விளக்கம் :

மனமே முத்திபெற எண்ணுதியேல், செல்வம் நிலையற்றது
 என்பதை உணர். திருச் செங்கோட்டு வேலவனைத் தொழுதிடு.

37. நெஞ்ச உறுதி

கண்ணுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர்
காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண்டு அயர்கினும் வேல்மற
வேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடு டுடு
டுடுடு டுண்டுண்டு
டிண்டிண் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ்
சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே.

அரும்பொருள் :

கண்டு - கற்கண்டு, அயர்தல் - அறிவு மயங்கல், கூளி - பேய், திரள் - கூட்டம், டுண், டு, டு - முதலியவை ஒலிக்குறிப்புகள்.

ஆதன் பொருள் :

வயது முதிர்ந்த பேய்க் கூட்டங்கள், டுண்டுண் டுடு டுடுடு டுண்டு டுண்டு டிண்டிண்டெனஇசைக்கருவிகளை ஒலித்து, கூத்தாடும்படி கொடிய சூரபன்மனை அழித்தப் போர் மறவனே கற்கண்டின் இனிப்பினைத் தன்னுட் கொண்ட சொல்லை உடையவரும், மெல்லியல்பினைக் கொண்ட வருமான பெண்களின், உடலுறவாகிய கள்ளினை மொண்டு பாருகி, வெறியினால் அறிவின்வயம் நில்லாது மயங்கி இருக்கும் போதும் வேலவன் கை வேற்படையை மறக்கவே மாட்டேன்.

விளக்கம் :

இமைப்போதும் வேலவனை மறக்க மாட்டேன். பெண்ணின்பம் துய்க்கும் பொழுதும் வேற்படையையே எண்ணித் தொழுவேன்.

38. கோள் என்செயும் ?

நாளென் செய்யும்வினை தானென்
 செய்யுமனை நாடிவந்த
 கோளென் செய்யும்கொடுங் கூற்று) என்
 செய்யும்கும ரேசர்இரு
 தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும்
 தண்டையும் சண்முகமும்
 தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன்
 னேவந்து தோன்றிடினே.

அரும்பொருள் :

வினை - ஊழ்வினை, கோள் - ஒன்பது கிரகங்கள், கூற்று -
 இயமன், சண்முகம் - ஆறுமுகம்.

இதன் பொருள் :

திருமுருகனின் இருதிருவடிகளும், அவ்வடிகளில்
 அணிந்துள்ள சிலம்பு சதங்கைகளும், தண்டைகளும், ஆறு
 திருமுகங்களும் எனக்கு எதிரே வந்து (அருள் செய்து)
 தோன்றுமாயின், தீங்கிழைக்கின்ற (அட்டமி, நவமி) போன்ற
 நாள்கள் என்னை என்ன செய்யும்? தீவினை செய்யும் ஊழ்
 தான் என்ன செய்யும்? என்னை (வீழ்த்துவதற்காக வந்த சனி
 முதலிய நவகிரகங்கள் தான் என்ன செய்துவிட முடியும்? அந்த
 இயமனால் தான் என்ன செய்ய முடியும்?

விளக்கம் :

கந்தனை நம்பினோருக்கு தீமைகள் செய்ய மற்றவைகட்கு
 ஏது தெம்பு? உள்ளத்தில் முருகனின் அருள் ஒளி
 உடையவருக்கு தீவினைகள் வரா.

39. ஆண்டருள் வாய்

உதித்தாங்(கு) உழல்வதும் சாவதும்
 தீர்த்தெனை உன்னிலொன்றா
 விதித்தாண்(டு) அருள்தரும் காலமுன்
 டோ வெற்பு நட(டு) உரக
 பதித்தாம்பு வாங்கிநின்று அம்பரம்
 பம்பரம் பட்டுழல
 மதித்தான் திருமுரு காமயில்
 ஏறிய மாணிக்கமே.

அரும்பொருள் :

உதித்து - பிறந்து, உழல்வது - வாழ்வது, வெற்பு - மந்திர
 மலை, உரகபதி - வாசகி பாம்பு, அம்பரம் - கடல், பம்பரம் -
 சுழல்வது.

ஆதன் பொருள் :

பாற்கடலிலே மந்திரமலையை மத்தாக நாட்டி, வாசகி
 என்னும் பாம்பை கயிறாக வளைத்துக் கட்டி, பம்பரம் போல்
 சுழலுமாறு கடைந்தவர் நாராயணப் பெருமாள். அப்பெரி
 யோனின் மருகரே மயில் வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளும்
 மாணிக்கமே (நான்) பிறந்ததும் இங்கேயே உழல்வதும்
 பின்னர் இறப்பதுமாக உள்ள சுழற்சியை நீக்கி, என்னைத்
 தங்கள் திருவடிகளில் இரண்டறக் கலக்குமாறு அருள்புரிய
 வேண்டுகிறேன். நீ ஆட்கொள்ளும் காலமும் வருமோ ?

விளக்கம் :

பிறப்பு, இறப்பு என்னும் சூளையினின்றும் என்னை மீட்டு
 உன் திருவடித் தாமரையில் சேர்த்துவிடு.

40. அயன் கையெழுத்து அழிந்தது

சேல்பட்ட(டு) அழிந்தது செந்தூர்
 வயல்பொழில் தேங்கடம்பின்
 மால்பட்ட அழிந்தது பூங்கொடி
 யார்மனம் மாமயிலோன்
 வேல்பட்ட(டு) அழிந்தது வேலையும்
 சூரனும் வெற்புமவன்
 கால்பட்ட அழிந்தது இங்கு) என் தலை
 மேல்அயன் கையெழுத்தே.

அரும்பொருள் :

சேல் - மீன், கடம்பு - ஒருவகை மலர், மால் - மயக்கம்,
 வேலை - கடல், அயன் - பிரமன்.

இதன் பொருள் :

திருச்செந்தூரிலுள்ள வயல்களில் சேல்மீன்கள் துள்ளித்
 திரிவதனால் விளைச்சல் அதிகமின்றி பாழாயின. மலர்
 போன்ற மென்மைக் குணமுடைய மகளிரின் மனமானது,
 நறுஞ்சோலைகளில் மணம் வீசும் கடப்பம் மலர்களின் மீது
 விருப்பம் கொள்வதால் அழிந்து போயிற்று. மேன்மைதங்கிய
 மயில் வாகனனாகிய திருமுருகனின் வேலாயுதமானது
 பட்டதனால் கடலும், சூரபன்மனும், கிரௌஞ்சமலையும்
 அழிந்து போயின. இவ்வுலகில் என் தலைமேல் பிரம்ம தேவன்
 எழுதி இருக்கும் (விதி யாகிய) கையெழுத்தானது
 முருகவேளின் திருவடிபட்டு அழிந்து போயின.

விளக்கம் :

பிறவியற இறைவனாகிய முருகனைத் தொழு.
 நிறையுணர்வில் மனம் மலர்ந்து வாழலாம்.

41. தாள்தருவாய்

பாலே யனைய மொழியார்தம்
 இன்பத்தைப் பற்றியென்றும்
 மாலே கொண்டு உய்யும் வகையறி
 யேன்மலர்த் தாள்தருவாய்,
 காலே மிகவுண்டு, காலே
 யிலாத கணபணத்தின்
 மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன்
 மருக செவ் வேலவனே.

அரும்பொருள் :

மால் - மயக்கம், கால் - காற்று, கணபணம் - நாகக் கூட்டம்
 (ஆதிசேடன்)

ஆதன் பொருள் :

காற்றை மிகவும் உட்கொண்டு, கால்கள் இல்லாது,
 படங்களை உடைய ஆதிசேடன் என்னும் நாகத்தின் மீது அறி
 துயில் செய்பவர் திருமால் அவருடைய மருமகப் பிள்ளையே
 சிவந்த வேலாயுதத்தை உடையவரே.

பால்போன்ற கவையான சொற்களை உடைய பெண்களின்
 உறவை விரும்பி, எப்பொழுதும் மயக்கத்தில் இருந்து
 விடுபட்டு வாழும் நெறியை அறிந்திலேன். எனவே உன்
 சிவந்தத் திருவடிகளைத் தந்தருள்வாய்.

விளக்கம் :

ஆடவர்க்குப் பெண்ணாசையும், பெண்களுக்கு ஆடவர்
 மீது ஆசையும் இயற்கையானது. நியாயமானதும் கூட.
 இறைவனருளால் நிகழ்வது. அதுவே மயக்கம் கொள்ளும்
 பேராசையாகமாறி எப்பொழுதும் அதிலேயே நாட்டம்
 கொள்ளும் மனத்தை உன்வேலாயுதத்தால் காத்தருள்.

42. வணங்கத் தலைவைத்தாய்

நிணங்காட்டும் கொட்டிலை விட்டொரு
 வீடெய்தி நிற்கநிற்கும்
 குணங்காட்டி யாண்ட குருதே
 சிகன்அம்ம குறச்சிறுமான்
 பணங்காட்டும் அல்குற்(கு) உருகும்
 குமரன் பதாம்புயத்தை
 வணங்காத் தலைவந்தி(து) எங்கே
 எனக்(கு) இங்ஙன் வாய்த்ததுவே ?

அரும்பொருள் :

நிணம் - கொழுப்பு, தசை, கொட்டில் - மாடுகட்டு மிடம் (உடல்), பணம் - பாம்பின் படம், அம்புயம் - தாமரைமலர்.

இதன் பொருள் :

கொழுப்பும் தசையுமாய் நிறைந்து தோன்றுகிற மாட்டுத் தொழுவம் போன்ற உடலை விட்டு விட்டு ஒப்புயர் வற்ற வீடு பேற்றினை அடியவன் பெற்றுநிலைத்திருத்தற்கு நல் வழியை எனக்குக் காட்டியருளியவர் பெரும் பெயர் முருகன். அவர் எனக்குக் குருநாதர் அழகான, சிறிய மான்போன்ற வள்ளியம் மையின் பாம்பின்படம் போன்ற குறியை விழைந்து மனம் உருகும் கந்தவேளின் திருவடித் தாமரைகளை வணங்காத இந்தத் தலை எவ்விதமாக எனக்கு வந்து வாய்த்ததோ அறியேன்.

விளக்கம் :

தாழ்த்த (வணங்க) தலைவைத்தான் இறைவன். அப்படி வணங்காது நிமிர்ந்து நிற்கும் என் உடலில் இருக்கும் இத்தலை என்கிற உறுப்பு எனக்கு எப்படிக்கிடைத்தது?

43. கரம்குவிய அருள்கிடும்

கவியாற் கடல்அடைந் தோன்மரு
கோனைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான்
மகனைத் திறல்அரக்கர்
புனியார்ப்பு எழுத்தொட்ட போர்வேல்
முருகனைப் போற்றியன்பால்
குவியாக் கரங்கள் வந்(து) எங்கே
எனக்கிங்ஙன் கூடியவே.

அரும்பொருள் :

கவி - குரங்கு, மருகோன் - மருமகன், கணம் - கூட்டம், பணம் - பாம்பின்படம், கட்செவி - பாம்பு, கோமான் - சிவன், தொட்ட - பிடித்த.

இதன் பொருள் :

இராவண வதத்தின் பொருட்டு இலங்கை செல்வதற்(கு) குரங்குகளால் பாலம் அமைத்த இராமபிரானின் மருமகனே படமெடுத்தாடும் பாம்புகளை, அணிகளாகப் பூண்ட சிவபெருமானுடைய புதல்வராகிய முருகரை, வல்லமை பெற்ற அரக்கர்கள் இருக்கு மிடமெல்லாம் (விட்டு விடச் சொல்லி) அலறுவதால் ஓசை மிகுதியாக உண்டாக, முருகன் போர்த்தொழிலில் வல்ல, வேலாயுதத்தைப் பிடித்த கந்த வேளை அன்பினால் போற்றி, குவியாத கைகள் எனக்கு எந்த விதமாக வந்து சேர்ந்தன.

விளக்கம் :

திருமாலின் மருமகனும் சிவனுடைய மகனுமான திருமுருகர்! அசுரர்கள் ஓலமிட்டமுதிட அழித்த பெருந்தகையீரைத் தொழாத என் கைகள் எவ்வாறு எனக்கு வந்து சேர்ந்தன ?

44. இறையடியே சரண்

தோலால் சுவர்வைத்து நாலாறு
காலில் சுமத்தியிரு
காலால் எழுப்பி, வளைமுது (கு)
ஓட்டிக்கைந் நாற்றிநரம்
பால்ஆர்க்கை இட்டுத் தசைகொண்டு
வேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்
வேலால் கிரிதுளைத் தோன்றி
தாள் அன்றி வேறில்லையே.

அரும்பொருள் :

நாலாறுகால் - பத்து விதக்காற்று, ஓட்டி - நிறுத்தி, நாற்றி - தொங்கவிட்டு, ஆர்க்கை - கட்டுதல், அகம் - உயிர், மனம்.

இதன் பொருள் :

தோல் என்ற சுவரை எழுப்பி, பத்து காற்றுகளை அதனுள் உலவ விட்டு, இருகால்களாகிய தூண்களின்மேல் நிற்கச் செய்து, வளைந்த எலும்பாகிய முதுகில் நாட்டி, இரண்டு கைகளை துணையாக நரம்பினால் கட்டி, சதையால் முடப் பட்ட உடலில் இருந்து ஆன்மா (உயிர்) பிரியும் பொழுது வேலால் கிரௌஞ்ச மலையை ஊடுருவி பொடியாக்கிய திருமுருகனின் திருவடிகளைத் தவிர நமக்கு, வேறு கதிதான் ஏது ?

விளக்கம் :

உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்த பிறகு முருகனைத் தவிர புகல் வேறு ஒன்றும் உளதோ?

பத்துவித காற்றுகளாவன - பிராணன், அபானன், சமாநன், உதானன், வியாநன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன்.

45. வீடுபேறமைய

ஒருபு தருமறி யாத்தனி
 வீட்டில், உரையுணர்வற்றி
 இரு, புத வீட்டில் இராமல்என்
 றான்இரு கோட்டொருகைப்
 பொருபு தருமுரித் தேகாசம்
 இட்ட புராந்தகற்குக்
 குருபுத வேலவன் நிட்டுர
 சூர குலாந்தகனே.

அரும்பொருள் :

பூதர் - உடம்பைப் பெற்றவர், உரை - சொல், உணர்வு - நினைவு, கோடு - கொம்பு, கை - (இங்கு) துதிக்கை, பொரு - போர், ஏகாசம் - உத்தரீயம், (மேல்துண்டு), புராந்தகன் - முப்புரம் எரித்த சிவன், குரு - முருகன்.

ஆதன் ஸாரூள் :

இரு தந்தங்களையும், நீண்ட துதிக்கைகளையும் கொண்ட மலையை யொத்த யானையைக் கொண்டு, அதன் தோலை எடுத்து மேலாடையாக அணிந்தவர் சிவபெருமான். மூன்று புரங்களையும் எரித்தவர் அவரே, அத்தகைய சிவனாருக்கு ஞானோபதேசம் செய்தவர் குருவாய் வந்த திருமுருகன். அவர், கொடூர குணம் கொண்ட சூரபன்மனின் குலத்தை அழித்தவர். ஐம்பூதங்களாலான உடலில், உயிரை நிலைக்க வொட்டாமல் எப்பொழுதும் எவராலும் அறிய முடியாத வீடு பேற்றைப் பெற பேரறிவு நிலையில் தனித்திருந்து பேச்சும் நினைவும் அற்று இரு என்று உபதேசித்தவரே.

விளக்கம் :

சிவபெருமானுக்கே உபதேசித்தவர் முருகன். நமக்கும், இந்த ஐம்பூத வீட்டில் உலவாமல் மௌனமாக சும்மா இரு என்று உபதேசித்துள்ளார்.

46. செவ்வேளுடன் சேர

நீயான ஞான விநோதந்
 தனையென்று நீயருள்வாய்,
 சேயான வேல்கந்த னே, செந்தி
 லாய் சித்ர மாதரல்குல்
 தோயா உருகிப் பருகிப்
 பெருகித் துவளுமிந்த
 மாயா விநோத மனோதுக்க
 மானது மாய்வதற்கே.

அரும்பொருள் :

விநோதம் - வியப்பு, சித்ர - அழகிய, தோயா - சேராத,
 மாய - அழிய.

இதன் பொருள் :

வேற்படையை ஏந்தி, குழந்தை வடிவில் திருச்செந்தூரில்
 எழுந்தருளியுள்ள கந்த வேளே (எப்பொழுதும்) அழகிய
 மகளிரின் குறியிலேயே முழ்கி, உள்ளம் உருகி, காமம்
 பெருகத் துன்புறுகின்றேன். இம்மாயமும் வியப்பும் கலந்த
 துன்பத்தை அடியோடு ஒழிப்பதற்கு, உன்னுடன் கலந்திட
 விழைகின்றேன். அத்தகைய இறைஞான, பெருமகிழ்ச்சியை
 வாழ்வில் எப்பொழுது தந்தருள்வீர் ?

விளக்கம் :

பெண்களின் எழில் என்னைப் பேதையாக்கி எப்பொழுதும்
 துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கிறது. கந்தவேளே உங்கள்
 அருள் கிட்டினால் அவை நீங்கி பெருமகிழ்வு எய்துவேன்
 என்று கூறுகின்றார் அருணகிரி அடிகளார்.

47. அன்பின் வெளிப்பாடு

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன்
 பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
 தித்தித் திருக்கும் அமுதுகண்
 டேன்செயல் மாண்டு அடங்கப்
 புத்திக் கமலத்து) உருகிப்
 பெருகிப் புவனமெற்றித்
 தத்திக் கரைபுர ளும்பர
 மானந்த சாகரத்தே.

அரும்பொருள் :

பத்தி - வரிசை, மாண்டு - கெட்டு, ஏற்றி - இடறி, தத்தி -
 தாவி, சாகரம் - கடல்.

இதன் பொருள் :

(என்னுள்) ஐந்து பூதங்களின் செய்கைகளும் அழிந்து
 ஒடுங்கின. உள்ளம் உருக. அன்பு பெருக, (மண், பெண்,
 பொன்) என்ற மாயையை விட்டு விலகி, கடல் அலை போல்,
 அறிவாகிய தாமரையில் ஆனந்தக் கண்ணீர் மிகுந்து வழிந்திட,
 வழிபட்டு, அழகிய ஆறுமுகங்களுடனும், பன்னிரு தோள்
 களுடனும், தேவர்களின் இனிய அமிழ்தம் போன்று பேரின்பம்
 அளிக்கும் பரம்பொருளாய் நின்ற முருகனைக் கண்டு, இன்பக்
 கடலில் முழுகி மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

விளக்கம் :

மனம் ஒன்றி, ஆசைகளை அழித்து, அறிவினால்
 தொழுவார்க்கு, ஆறுமுகமும் பன்னிரு கைகளும் தோன்றி
 காத்தருளும்.

48. இயலாமை நவிலல்

புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம்
 புயத்தில் புகட்டிஅன்பாய்
 முத்தியை வாங்க அறிகின்றி
 லேன்முது சூர்நடுங்கச்
 சக்தியை வாங்கத் தரமோ?
 குவடு தவிடுபடக்
 குத்திய காங்கேய னே வினை
 யேற்(கு) என் குறித்தனையே.

அரும்பொருள் :

புத்தி - அறிவு, முதுசூர் - முதிர்ந்த சூரபன்மன், சக்தி - பார்வதி, குவடு - கிரௌஞ்சமலை.

இதன் பொருள் :

முருகா அறிவால் உணர்ந்து, தாமரையை யொத்த நும் திருவடிகளை அன்பால் வணங்குகின்றேன். திருவடிப்பேறு கிட்ட வில்லையே முத்து முதிர்ந்த சூரபன்மன் அதிர, அன்னை சக்தியிடமிருந்து வேலைப் பெற்ற ஆற்றல் உள்ளவரே! ஏழு மலைகளும் துகள் ஆகுமாறு வேலால் துளைத்தழித்த கங்கையின் திருமகனே! எனக்கு என்ன செய்ய திருவுள்ளம் கொண்டுள்ளீர்கள் ?

விளக்கம் :

கங்கையின் மைந்தரே அன்னை சக்தியிடம்வேல் பெற்றீர், சூரனை அழித்தீர். எப்பொழுதும் உம்மையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் என்னை என்ன செய்ய நினைத்துள்ளீர்கள்?

49. நீர்மேல் குமிழி செல்வம்

சூரில் கிரியில் கதிர்வேல்
 எறிந்தவன் தொண்டர்குழாம்
 சாரில் கதியன்றி வேறிலை
 காண், தண்டு தாவடிபோய்
 தேரில் கரியில் பரியில்
 திரிபவர் செல்வமெல்லாம்
 நீரில் பொறிஎன்று அறியாத
 பாவி நெடுநெஞ்சமே.

அரும்பொருள் :

கிரி - மலை, குழாம் - கூட்டம், தண்டு - பரிவாரம், தாவடி - பயணம், கரி - யானை, பரி - குதிரை, பொறி - எழுத்து.

இதன் பொருள் :

காலாட்படை, தேர்கள், யானைகள், குதிரைகளுடன் பவனி வந்த அரசர்களுடைய செல்வங்களெல்லாம், நீரில் தோன்றுகின்ற குமிழியைப் போன்றது. இக்கருத்தினை வாழ்நாள் அளவும் உணராத பாவிகள் இனியேனும் திருந்தி, சூரபன்மனின் மார்பிலும், ஏழு மலைகளின் மீதும் ஒளிரும் வேலாயுதத்தை ஏவிய திருமுருகனுக்கு அடியாராகி தொண்டு செய்யுங்கள்.

விளக்கம் :

‘நீரிற் குமிழியாம் காயம், இது நில்லாது போய்விடும் நீ அறிமாயம்’ என்றார் ஒரு சித்தர். வாழும் பொழுதே முருகனின் அடியாராகி விடுங்கள். அவனைநாளும் நினைந்து தொழுவீர்கள்.

50. முருகனே சரண்

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன்
 கூற்றுவன் பாசத்தினால்
 பிடிக்கும் பொழுதுவந்தது அஞ்சல்என்
 பாய், பெரும் பாம்பினின்றும்
 நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ்
 சூரன் நடுங்க வெற்பை
 இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில்
 ஏறும் ராவுத்தனே.

அரும்பொருள் :

போற்றுவேன் - காப்பாற்றுவேன், கூற்றுவன் - இயமன், பாசம் - பாசக்கயிறு, பிரான் - திருமால், வெற்பு - மலை, கலாபம் - மயில். இராவுத்தன் - காவலன் (இது திசைச் சொல்).

இதன் பொருள் :

உணர்வும், ஞானமும் பெற்றவர்கள் திருப்புகழைப் படித்துப் புகழ்வர். அத்திருநூலை பாதுகாத்துப் படித்துத் தெளிவேன். இயமன் வந்து, உயிர் பறிக்கும் கயிறு, உயிரைக் கவரும் நேரத்தில் தாங்கள் வந்து, அஞ்சேல் என்று கூறி அடியேனைக் காத்தருள்வீராக. நீண்ட காளிங்கன் என்னும் பாம்பின் படத்தின் மீது நின்று நடமிடும் பெருமானாகிய திருமாலின் மருமகப் பிள்ளையே! கொடூரமானவனான சூரபன்மன் நடுக்கம் எய்த, கிரௌஞ்ச மலை பொடிபட நொறுக்கிய வரும், தோகையையுடைய ஒப்பற்ற மயில் வாகனரே. உயிர்களின் காவலரே!

விளக்கம் :

திருப்புகழை நாளும் ஒதி முருகனை வழிபடும் அடியார்கள் மரணகாலத்தில் அவர்கள் முன்வந்து நிற்பான்.

51. உலகிற் கொருநல்லுரை

மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி
 னானை வணங்கியன்பின்
 நிலையான மாதவம் செய்குமி
 னோநும்மை நேடிவரும்
 தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு
 முற்ற துணையுங்கண்டீர்
 இலையா யினும் வெந்த(து) ஏதா
 யினும்பகிர்ந்(து) ஏற்றவர்க்கே.

அரும்பொருள் :

நேடி - தேடி, பொதிசோறு - கட்டுச்சோறு, வெந்தது ஏதாயினும் - வெந்தது எதுவாயினும்.

இதன் பொருள் :

மனமுடையோரே! (பசித்தோர்க்குப் புசி என்று நீங்கள் அளித்தவை) உங்களின் இறுதி காலத்தில், தேடிக் கொண்டு வந்து கட்டுச்சோறுபோல் உதவும். உடனிருந்து உதவியும் புரியும் என்பதனை எண்ணுங்கள். (எனவே) உங்களை நாடி வருவோர்க்குக் கீரையமுதமாயினும், வெந்து பதமான வேறு (சோறு முதலியன) எதுவாயிருந்தாலும் பகிர்ந்து கொடுங்கள். கிரௌஞ்ச மலை தொளையாகி பிளந்திட்ட வேலாயுதத்தை ஏவிய திருமுருகனை, அன்பினால் வணங்கி, இடைவிடாது நினைப்பீர்களாக.

விளக்கம் :

செய்த தருமம் நம்மைக் காக்கும் இடைவிடா தியானம் உயிருக்குக் காப்பு ஆகும்.

52. பாடும் பணியை அருள்

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலும்செஞ்

சேவலும் செந்தமிழால்

பகர்ஆர்வம் ஈ, பணி பாசங்

க்ராம பணாமகுட

நிகராட் சமபட்ச பட்சி

துரங்க! ந்ருப! குமரா!

குக! ராட் சசபட்ச விட்சோப!

தீர் குணதுங்கனே.

அரும்பொருள் :

சிகரம் - மலைமுகடு, அத்திரி - மலை, சங்க்ராமம் - போர் செய்தல், பணம் - பாம்பின் படம், நிகராட்சம் - பொடியாக்குதல், துரங்கம் - ஊர்தி, நிருபன் - தலைவன், பட்சம் - பக்கம்.

இதன் பொருள் :

பாசக் கயிறனைய உடல் கொண்டதும், சீறுகின்றதுமான பாம்பின் படத்தையும், தலையையும், துகளாக்கிடும் சிறகினை உடைய மயில் மீது அமர்ந்துள்ள கந்த வேளே! எம் தலைவரே! குகையில் வசிக்கும் குமரக் கடவுளே! அரக்கர்களிடம் வெறுப்பு கொண்டவரே! வீரமும் தீரமும், அருளும் கொண்டவரே! கிரௌஞ்ச மலையைத் தொளைத்த வேற்படையை ஏந்தியவரே! சிறப்பான கோழிக்கொடியையும் ஏந்தியவரே! செழுந்தமிழ்ப் பாடல்களால் பாடி வணங்குகின்ற உள்ளுணர்வை அடியவனுக்குத் தந்தருள்வீர்.

விளக்கம் :

அசுரர்களை வெறுக்கும் அண்ணலே உம்மை நாள்தோறும் பாடிப் பணிய ஊக்கம் தருவீராக. அவனருள் இருந்தால் தான் அவன் தானை வணங்க முடியும்.

53. பயனுள்ள வாழ்க்கை

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங்
 குமரனை மெய்யன்பினால்
 பாடிக் கசிந்துள்ள போதே
 கொடாதவர் பாதகத்தால்
 தேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற்
 கொடுத்துத் திகைத் திளைத்து
 வாடிக் கிலெசித்து வாழ்நாளை
 வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.

அரும்பொருள் :

வேடிச்சி - வள்ளி, பாதகம் - தீமை, கிலேசம் - துயரம்,
 மாய்ப்பர் - சாகடிப்பர்.

இதன் பொருள் :

குறவரிடம் வளர்ந்த வள்ளியை விரும்புவர் கந்தவேள்.
 அவரை உள்ளத்துள்ளே எழுந்தருளச் செய்து, அன்புடன்
 கண்ணீர் மல்க வணங்கி வரல் வேண்டும். இருக்கும்
 பொழுதே கொடுக்காத கயவர்கள் பாடுபட்டுத் தேடின
 பொருள்கள் யாவும், திருடர்களிடம் கொடுத்து விட்டு,
 திகைப்படைந்து, இளைப்பர், வாடுவர் துன்ப முறுவர்.
 வாழ்நாளை வீணான நாள்களாக்கி மறைந்து போவார்கள்.

விளக்கம் :

அல்லல் பட்டுத் தேடிய செல்வங்களை பசித்தவர்களுக்குக்
 கொடுங்கள். திருடர்களிடம் இருந்து தப்பிக்கலாம். நல்லோர்
 நெஞ்சில் என்றும் வாழ்வீர்கள்.

54. உன் அருள் இதுதானோ ?

சாகைக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கும்
 அன்றி தளர்ந்தவர்க்கு ஒன்று
 ஈகைக்கு எனைவிதித் தாய் இலை
 யேஇலங் காபுரிக்குப்
 போகைக்கு நீவழி காட்டென்று
 போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
 வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு
 கா மயில் வாகனனே.

அரும்பொருள் :

சாகை - இறத்தல், தளர்ந்தவர் - வறுமையர், கொளுந்த -
 வற்றும்படிச்செய்தல், வாகை - வெற்றி, சிலை - வில்.

இதன் பொருள் :

இராமபிரான் இலங்கையை அடைவதற்கு கடல் அரசனைக்
 கேட்க, அவர் உதவாத படியால், தீயை ஏவி கடலை வறளச்
 செய்த வில்லேந்தியவரின் மணமகனே! (நான்) இறந்திறந்தும்
 மீண்டும் பிறக்கவும் வைத்தனையே! என் பிறப்பறுத்து வருந்தி
 வருபவருக்கு ஒன்றும் கொடுக்க முடியாத நிலைக்கு ஆக்கி
 விட்டாயே இது நியாயம்தானா ?

விளக்கம் :

வெற்றியடைய வில்வளைத்த இராமபிரானின் மருகனே!
 இறப்பும் பிறப்பும் அறுத்து, வறுமையால் வாடுநர்க்கு
 பொருள் தர படைக்க வில்லையே.

55. நல்லதே செய்க

ஆங்கா ரமும்அடங் கார்ஒடுங்
கார்பர மாநந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பும்
அறார்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே
முருகன் உருவங்கொண்டு
தூங்கார் தொழும்புசெய் யார்என்செய்
வார்யம தூதருக்கே.

அரும்பொருள் :

ஆங்காரம் - நான் என்ற முனைப்பு, பரமானந்தம் - முற்றிய இன்பம். ஓங்காரம் - ஓம் எனும் பிரணவம், தூங்கார் - தியானிக்க மாட்டார், தொழும்பு - தொழுகை.

இதன் பொருள் :

நான் என்ற அகந்தையை விடாதவர்கள், ஐம்புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவர்கள், மனமானது இறையின்ப மகிழ்ச்சியில் முற்றும் திளைக்கா தவர்கள், நினைப்பொடு மறப்பும் நீக்கி தியானத்தில் மூழ்க முடியாதவர்களும், அரை நிமிட நேரமாவது ஓம் என்ற ஒளிக்குள் ஒளியாய் விளங்கும் ஜோதிப் பிழம்பான திருமுருகனை தன் பேரறிவால் உணர்ந்து காண மாட்டாதவர்கள் (அடியார்களுக்குத்) தொண்டு செய்யாதவர்களும் இறுதக் காலத்தில் இயம தூதர்கள் வரும் பொழுது ஒன்றும் செய்ய முடியாது தவிப்பார்கள்.

விளக்கம் :

இயம தூதர் வந்து நம்மை வா என்று அழைக்கும் பொழுது நாம் செய்த நல்வினைகள் வந்து துன்பம் ஏற்படாமல் உடலில் இருந்து உயிரைப் பிரிக்கும். இல்லையேல் மரணஅவஸ்தை தான்.

56. ஞாலம் நன்மையுற

கிழியும் படிஅடல் குன்றெறிந்
 .தோன்கவி கேட்டுருகி
 இழியும் கவிகற் றிடாதிருப்
 பீர், எரி வாய்நரகக்
 குழியும் துயரும் விடாய்ப்படக்
 கூற்றுவன் ஊர்க்குச் செல்லும்
 வழியும் துயரும் பகரீர்
 பகரீர் மறந்தவர்க்கே.

அரும்பொருள் :

கிழியும் - இரண்டுபடும், அடல் - வலிமை, கவி - கவிதை,
 இழியும் - அற்பமான, எரிவாய் - அனல் வீசும், விடாய் - தாகம்.

ஆதன் பொருள் :

வலிமையான கிரௌஞ்ச மலையை இரண்டாகுமாறு
 தொளைத்த (முருகனின்) திருப்பாடல்களைக்கேட்டு நெஞ்சம்
 நெக்குருகுங்கள். இழிவான பாடல்களைக் கற்று கருத்தழி
 யாதீர். அனல் பொழியும் நெருப்புக் குண்டத்தில் வாழும்
 பெருந் துன்பத்தை நீக்க முடியாமல், நமனுலகுக்குக்
 கொண்டு போகும் வழியையும், அதனால் உண்டாகும்
 துன்பத்தையும், வருத்தத்தையும், (அதனை) மறந்து விட்டவர்
 களுக்குக் கூறுங்கள். பல முறையும் கூறுங்கள்.

விளக்கம் :

கறைபடிந்த பாடல்களைப் பாடுவதை நிறுத்துங்கள்.
 இறையருட் பாடல்களைப் பாடுங்கள். அவை நரகம்புக
 முடியாதபடி உங்களைக் காக்கும்.

57. விழிப்புணர்வு

பொருபிடி யுங்களி றும்வினை
யாடும் புனச் சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக
வா எனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண்டிட(டு) (உ)ண்(டு)
இருவினை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பரும் காணாது
மாய உடம்பிதுவே.

அரும்பொருள் :

பொரு - போர், பிடி - பெண்யானை, களிறு - ஆண்யானை,
இருவினை - நல்வினை, தீவினை. சாம்பர் - சாம்பல்.

இதன் பொருள் :

நல்வினை, தீவினை என்ற இரண்டையும் அனுபவித்த
இவ்வுடலை எரித்தால் ஒரு கைப்பிடிச் சாம்பல் கூட
கிடைக்காத மாயஉடல் இது. அதனால் போர் செய்யக் கூடிய
ஆற்றல் வாய்ந்த ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும்
இணைந்து உலவிவரும் வள்ளிமலைச் சாரலில்,
மாண்குட்டியை யொத்த வள்ளியமைக்கு காவலாய் இருந்த
திருமுருகனின் திருப்பெயரை எப்பொழுதும் கூறியபடியே
இருங்கள். உம்மை அண்டி இரப்பவர்க்கு ஒரு கைப்பிடி
உணவையாவது இருவேளையும் அளித்து விட்டுச்
சாப்பிடுங்கள்.

விளக்கம் :

கைப்பிடி அளவு சாம்பலும் கிடைக்காத இவ்வுடலைப்
பெற்ற நாம் கந்தவேளை எப்பொழுதும் வணங்கிய வண்ணம்,
தேடி வரும் இரவலருக்கு ஒருகைப்பிடி உணவாவது
கொடுத்து விட்டு உண்பது நலமாகும்.

58. முருகனின் திறல்

நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல்
 காக்கின்ற நீலவள்ளி
 முற்றாத் தனத்திற்(கு) இனிய
 பிரான்இக்கு முல்லையுடன்
 புற்றாக்கை யும்வெந்து சங்க்ராம
 வேளும் படவிழியால்
 செற்றார்க்(கு) இனியவன் தேவேந்தர்
 லோக சிகாமணியே.

அரும்பொருள் :

நெற்றா - உலரா, ஏனல் - தினை, தனம் - மார்பகம், இக்கு - கரும்பு, பற்றாக்கை - அம்புகள் கட்டும் கயிறு. சங்க்ராமவேள் - மன்மதன்.

குதன் பொருள் :

காய்ந்து விடாமல் பசுமையாக கதிர் விட்டு வளமுடன் வளர்ந்த தினைப் பயிரைக் காத்திருந்த கருத்த வள்ளியம்மையின் இளமாற்பை விரும்பிய வரும், முல்லை மலர்களால் கட்டப் பெற்ற கரும்புவில் தீயந்து விடும்படி காமப்போர் செய்ய வந்த காமவேளும் எரிந்து விடும்படி நெற்றிக் கண்ணால் கனல் பொழிந்த முக்கண்ணனாருக்கு ஓங்காரத்தின் உட்பொருளை விளக்கிக் கூறிய இனிய வருமான தேவர் உலகை வாழ வைத்த முதல்வன் திருமுருகன்.

விளக்கம் :

வள்ளிக்கு இன்பமானவன் முருகன். அவன் காம வேளையே எரித்த முக்கண்ணாருக்கு இனியவனுமான முருகனை வழிபட வழிபட நம் பிறவி அறும்.

59. நல்லுரை

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட்
 டோன் அருள் போலுதவ
 எங்கா யினும்வரும் ஏற்பவர்க்கு
 இட்ட(து) இடாமல் வைத்த
 வங்கா ரமும்உங்கள் சிங்கார
 விடும் மடந்தையரும்
 சங்காத மோகெடு வீர்உயிர்
 போம்அத் தனிவழிக்கே.

அரும்பொருள் :

பொங்கார - பொங்கி ஆரவாரம் செய்யும், வேலை - கடல், வங்காரம் - பொன், மடந்தை பெண், சங்காதம் - துணை.

இதன் பொருள் :

மற்றவர்க்கு ஈயாமல் வைத்திழக்கும் பொன் அணிகளும், வாழ்கின்ற களைபொருந்திய இல்லமும், மனைவியும், இயமன் வரும்பொழுது ஏற்படும் மன உளைச்சலின் காலத்தில் வந்து உதவா. இயமன் உயிரைக் கவ்விச் செல்லும் பொழுது துணையாக எமலோகத்திற்கு வாரா. எனவே, அண்டி இரப்பவர்க்கு அளியுங்கள், பொங்கி அலைபுரளும் கடலில் வேலாயுதத்தை வீசிய திருமுருகனின் அருள் கிடும்.

விளக்கம் :

சேர்த்த செல்வமும், சேர்ந்த மனைவியும், சிந்தைகவர் இல்லமும் நாம் எமலோகம் செல்லும் போது உடன் வாரா. எனவே தானம் செய்யுங்கள், சண்முகப் பெருமானை வழிபடுங்கள்.

60. மனத்துயர் நீங்க

சிந்திக் கிலேன்நின்று சேவிக்கி
 லேன்தண்டைச் சிற்றடியை
 வந்திக் கிலேன்ஒன்றும் வாழ்த்துகி
 லேன்மயில் வாகனனைச்
 சந்திக் கிலேன்பொய்யை நிந்திக்கி
 லேன்உண்மை சாதிக்கிலேன்
 புந்திக் கிலேசமும் காயக்கி
 லேசமும் போக்குதற்கே.

அரும்பொருள் :

வந்தித்தல் - வணங்கல், நிந்தித்தல் - இழிவாகக் கூறல்,
 கிலேசம் - துன்பம்.

இதன் பொருள் :

மனதால் ஏற்படுகின்ற துன்பங்களையும், நோய்களால்
 படும் அவத்தையையும், முற்றும் நீக்கும் வகையில், மயிலை
 ஊர்தியாகக் கொண்ட திருமுருகனை (எப்பொழுதும்) எண்ணி
 போற்ற வில்லையே! அவன் முன் நின்று துதித்திடவும்
 இல்லையே! அவனுடைய தண்டை அணிந்த திருவடிகளை
 தலைதாழ்ந்து வணங்கவும் இல்லையே! அவருடைய
 நாமாவளிகளில் ஒன்றையாவது கூறி வாழ்த்த வில்லையே!
 பொய்யை வெறுத்து இழிவு படுத்தாமல் இருக்கின்றேனே!
 உண்மையை உலகினர் உணர நிலைபெறச் செய்தேன்
 இல்லையே.

விளக்கம் :

மனக் கவலைகளும், உடல் நோய்களும் அவனருகில்
 நின்று துதித்தால் விலகிவிடும்.

61. நான் அற்று இரு

வரையற்று அவுணர் சிரமற்று
வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித்
தவா! பஞ்ச பூதமுமற்று
உரையற்று உணர்வற்று உடலற்று
உயிரற்று உபாயமாற்றுக்
கரையற்று இருளற்று எனதற்று
இருக்கும்அக் காட்சியதே.

அரும்பொருள் :

வரை - மலை, அவுணர் - அசுரர், வாரிதி - கடல், செற்ற - வற்றிட, புரை - குற்றம், உபாயம் - முன்யோசனை, கரை - முடிவு.

ஆதன் பொருள் :

நிலம், நீர் நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களை விட்டு, நீங்கி வாக்கு அற்று, ஓயாமல் புரள்கின்ற அறிவு அற்று, உடல் என்ற உணர்வும் அற்று, உயிரின் தன்மையும் அற்று, படிமுறையால் இறைவனை நண்ணும் வழியையும் அற்று, இவை எல்லாவற்றினுக்கும் செல்லும் வழியையும் அற்று, தன் முனைப்பும் அற்று, எனது என்னும் பற்றும் நீங்கி, மனம் ஒடுங்கி எப்பொழுதும் விலகாது நிற்கின்ற குறைவற்ற நிறைவான திருமுருகனின் திருவருள் உணர்வுடன் ஒன்று பட்டு நிற்கும் அருட்காட்சியினை, கிரௌஞ்ச மலையும், அசுரர்களின் தலைகள் விழவும், கடலானது வற்றவும் செய்ய முழுமுதல் கடவுள் அடியவனானுக்கு அருள் செய்தது என்ன வியப்பு ?

விளக்கம் :

கரைகாண முடியாமல் தத்தளித்த உயிருக்கு நான் என்னும் அகங்காரத்தை ஒழிக்க அருள் செய்பவர்முருகப் பெருமான், அவரை ஒவ்வொரு நாளும் உள்ளத்தாலும், உடலாலும் வணங்கிட வேண்டும்.

62. வேலின் வெற்றி

ஆலுக்கு அணிகலம் வெண்டலை
 மாலை அகிலம் உண்ட்
 மாலுக்கு அணிகலம் தண்ணந்
 துழாய்மயில் ஏறும்ஐயன்
 காலுக்கு அணிகலம் வானோர்
 முடியும் கடம்பும்கையில்
 வேலுக்கு அணிகலம் வேலையும்
 சூரனும் மேருவுமே.

அரும்பொருள் :

ஆல் - விஷம், மால் - திருமால், துழாய் - துளசி, முடி - தலை, வேலை - கடல்.

இதன் பொருள் :

நஞ்சுண்ட கண்டனாகிய சிவபெருமானுக்கு அணியும் நகையாக விளங்குவது, வெண்மையான தலை ஓடுகள் கோத்த மாலையாகும். உலகை யுண்ட திருமாலுக்கு அழகாய் விளங்குவது குளிச்சியான அழகிய துளசியாகும். மயில் ஏறும் மாணிக்கமான முருகனின் திருவடிக்கு அழகாக விளங்குவது தேவர்களின் மணிமுடிகளும், (அவர்கள் தலை தாழ்ந்து வணங்குவதால்) கடம்பமலர் மாலையும் ஆகும். முருகப்பெருமானின் திருக்கரத்தில் விளங்கும் வேலாயுதத்திற்கு அழகூட்டுவது கடலும், சூரனும், கிரௌஞ்ச மலையுமாகும்.

விளக்கம் :

இந்த அழகை யெல்லாம் எண்ணியெண்ணி மகிழ்ந்தா யானால் தீவினைகளை விட்டு உன் உள்ளம் ஒளியுடன் அழகாக விளங்கும்.

63. சாதித்த அறிவு

பாதித் திருவுருப் பச்சென்
 றவர்க்குத்தன் பாவனையைப்
 போதித்த நாதனைப் போர்வே
 லனைச் சென்று போற்றி உய்யச்
 சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ?
 அழுது தொழுதுருகிச்
 சாதித்த புத்தி வந்தது எங்கே
 யெனக்கு இங்ஙன் சந்தித்ததே.

அரும்பொருள் :

பச்சு - பசுமை, பாவனை - ஒன்றைப் போலச் செய்வது.

இதன் பொருள் :

தன் உடலின் பாதிபாகத்தை பச்சை நிற உமாதேவிக்கு அளித்த சிவனுக்கு, ஓங்காரப் பொருளை தான் குருநாதனாக இருந்து கற்பித்தவன் வேலாயுதத்தைக் கையில் பிடித்த முருகவேள். அவர் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கி வேண்டுக. நாம் உய்தி பெற அவர் செய்த சோதனைகள் உண்மையான அருள்வெளிப்பாடுகள் ஆகும். அழுங்கள், தொழுங்கள், உள்ளம் உருகி உறுதி செய்த அறிவானது எனக்கு இங்கே எப்படி வந்து கைகூடியது ?

விளக்கம் :

முழுமுதற் கடவுளுக்கே பிரணவத்தின் உட்பொருளைக் கற்பித்தவர் திருமுருகன். எளியேன் பொருட்டு சோதித்து அருள் புரிந்தவர். அவரை வணங்கி உருகும் அறிவு தமக்கு எப்படி வந்தது என்று வியக்கின்றார் அருணகிரிநாத அடிகள்.

64. இயமனை அச்சுறுத்தல்

பட்டிக் கடாவில் வரும்அந்த
கா உனைப் பார்அறிய
வெட்டிப் புறங்கண்(டு) அலாது
விடேன்வெய்ய சூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெரு
மான்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட டாசக்தி
வாளென்றன் கையதுவே.

அரும்பொருள் :

பட்டிக்கடா - எருமை, அந்தகன் - இயமன், பொருத - போர் செய்த, சக்திவாள் - அன்னை சக்தி தந்தவாள்.

இதன் பொருள் :

தொழுவத்தில் இருந்த எருமையின் மேல் அமர்ந்து வருகின்ற இயமனே உலகவர் அறியும்படி உன்னை வெட்டித் திரும்பிப் பாராமல் ஓடவைப்பேன், விடவேமாட்டேன். கொடூரமானவைகளையே செய்து வந்த, மிகக் கொடியவனான சூரபன்மனைக் கண்டு போரிட்டு விழச் செய்த சிவந்த வேலாயுதத்தினைப் பிடித்த திருமுருகனின் முன்னிலையில் உள்ளேன். உன் உடைமைகளையெல்லாம் கட்டிக் கொண்டுப் புறப்படடா சக்தி பெற்ற வாளாயுதப் படை என்கையில் உள்ளது.

விளக்கம் :

தூயமனதினராய், ஆசையற்றுப் பரம்பொருளைத் தொழுது வருபவர்களுக்கு சக்தியே வாளாயுதமாக உதவும். இறையருளும் துணைபுரியும்.

66. நிலையாமையை நினை

நீர்க்குமி ழிக்கு நிகரென்பர்
 யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்
 பார்க்கும் மிடத்தந்த மின்போலு
 மென்பர் பசித்து வந்தே
 ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங்
 கேனு மெழுந்திருப்பார்
 வேற்கும ரற்கன் பிலாதவர்
 ஞான மிகவுநன்றே.

அரும்பொருள் :

யாக்கை - உடல், மின் - மின்னல், என்னின் - என்றால்.

இதன் பொருள் :

தோன்றி மறையும், நீர்க்குமிழிக்கு ஒப்பானது இந்த உடல், பாடுபட்டுத் தேடும் செல்வமோ நம்மிடம் நிலைத்து இருக்காது. ஆய்ந்து பார்த்தால் மின்னலைப் போலத்தோன்றி மறைந்துவிடும் என்பர். யாரேனும் சிலர் பசியுடன் வந்து, புசிக்க ஏதேனும் தருக என்றால், எதையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று இல்லாமல் எங்கேனும் சென்று விட நழுவி விடுவர். வேலை ஏந்தியக் குமரக் கடவுளின் மீது அன்பும் பக்தியும் இல்லாதவர்களுடைய பேரறிவு மிக நல்லதே.

விளக்கம் :

முருகனிடத்திலும் அன்பிலை, பக்தி இல்லை. அவன் உறைகின்ற ஏழையருக்கும் எதுவும் உதவுவதும் இல்லை. இத்தகையவர்களின் அறிவினால் ஆகுவது தான் என்ன? என்று கேட்கின்றார் அருணகிரியார்.

67. பெறுதற்கரியது பிறவி

பெறுதற் கரிய பிறவியைப்
 பெற்றுநின் சிற்றடியைக்
 குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற்றி
 லேன்மத கும்பகம்பத்
 தறுகட் சிறுகட்சங் கராம
 கயில சரசவல்லி
 இறுகத் தழுவுங் கடகா
 சலபன் னிருபுயனே.

அரும்பொருள் :

மதம் - மதமநீர், கும்பம் - நெற்றி, கம்பம் - தூண் போன்ற
 துதிக்கை. தறுகண் - கொடூரம், சிறுகண் - சிறிய கண்.

இதன் பொருள் :

நெற்றியில் மதநீர் ஒழுக்கையும், குடம் போன்ற மத்தகத்
 தையும், தூணையொத்த துதிக்கையும், கொடூர குணமும்,
 சிறிய கண்களையும் உடைய ஐராவதம் என்ற யானையால்
 வளர்க்கப்பட்ட தேவசேனையையும், தினைப்புனத்தில் காவல்
 காத்த இன்சொல் பேசும் அழகார் வள்ளியம்மையையும்
 உடன் அணைத்து மகிழுபவனும், போர் வேல் ஏந்திய வலிய
 பன்னிரு தோள்களை உடைய செவ்வேட் செம்மலே
 உங்களை அடைவதற்கு இச் சிறப்பான மானிடப் பிறவியைப்
 பெற்றும், நுந்தம் பொன்னான திருவடிகளை வணங்கி (முக்தி)
 அடையக் கற்றிலனே.

விளக்கம் :

முத்துக் குமரனே! அரிய மானிடப் பிறவியினை
 அளித்தனை. இமைப் பொழுதும் உன்னையே எண்ணி,
 உன்புகழ்ப்பாடி, உன்திருவடிப் பேற்றை அடையும் நுட்பத்
 தினைக் கல்லாமல் இருக்கின்றேனே என வருந்துகின்றார்.

68. முருகன் திருவடியே முக்தி

சாடுஞ் சமரத் தனிவேல்
 முருகன் சரணத்திலே
 ஒடுங் கருத்தை யிருத்தவல்
 லார்க்குகம்போய்ச் சகம் போய்ப்
 பாடுங் கவுரி பவுரிகொண்
 டாடப் பசுபதிநின்
 றாடும் பொழுது பரமா
 யிருக்கு மதீதத்திலே.

அரும்பொருள் :

சமர் - போர், உகம் - யுகம், சகம் - உலகம், கவுரி - உமா தேவி, பவுரி - கூத்து, பசுபதி -- சிவன், புரம் - மேலானது, அதீதம் - முடிவு.

ஆதன் பொருள் :

போரிடத் தகுந்ததும், ஒப்பற்றதுமான வேலைப் பிடித்த திருமுருகனின் திருவடிகளிலே, பல நினைவுகளால் அலையும் மனதை ஒடுக்கி நிலைபெறச் செய்யும் அடியவர்களுக்கு, யுகமுடிவு உண்டாகி அழியும் காலத்தில் தேவர்களும் அழிவர். அம்மை பார்வதி மண்டலக் கூத்தினை ஆடுவள். உயிர்களாகிய பசுக்களுக்குத் தலைவ(பதி)னான சிவன் உமையின் எதிர் நின்று நடனம் புரிந்து பரபிரமமாகிய சதாசிவ மூர்த்தியாவார். அவருக்கும் மேலான (ஒங்காரத்துட்பொருள் சொன்னதால்) முருகக் கடவுளின் அருளானது கிடைக்கும்.

விளக்கம் :

யுகப் பிரளய காலத்தில் உமா மகேஸ்வரி மண்டலக் கூத்தாட அவர் எதிர் நின்று சிவன் நடனமாடி பரபிரமமாய் சதாசிவ மூர்த்தி யாவார். அவருக்கும் மேற்பட்ட கந்த வேளைத் தொழுது, மனதை ஒரு நிலையில் நிறுத்த அவன் அருள் உறுதியாய்க் கிடைக்கும்.

69. இயமனை எச்சரித்தல்

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான
வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற்
றியபின்னர்க் காலன்வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய
லாஞ்சத்தி வாளொன்றினாற்
சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங்
கோபத்ரி சூலத்தையே.

அரும்பொருள் :

ஞானவாள் - பிரணவ மந்திரத்தை வாளாக் கூறுகிறார்,
வெம்பி - சினத்துடன், சிந்த - சிதறும்படி, துணிப்பன் -
வெட்டுவன்.

இதன் பொருள் :

தன் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பற்ற பிரணவ
மந்திரத்தின் உட்பொருளை போதித்தார் கந்தவேள். அந்த
பேரறிவு போதனையை எனக்கும்கூறி தெளிவு பெறச்
செய்தார். எமன் சினமுற்று வந்தால் என்னை என்ன செய்ய
இயலும் ? (ஒன்றும் செய்ய முடியாது) அவன் வருவானே
யானால் அவன் கோபத்தை அடக்கி அவன் கையிலுள்ள
முத்தலை வேலை முருகன் தந்த ஞானாயுதத்தால் பிளந்து
வீழ்ந்துவேன்.

விளக்கம் :

முருகனின் திருநாமம் என்மனத்தும், அவன் தந்த
ஞானவாளும் இருக்கும் பொழுது கொடுஞ்சின இயமனால்
என்ன செய்ய இயலும் ?

70. நமக்குத் துணை

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப்
 பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா
 மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு
 நாமங்கள் முன்புசெய்த
 பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு
 தோளும், பயந்த தனி
 வழிக்குத் துணைவடி வேலும்
 செங்கோடன் மயூரமுமே.

அரும்பொருள் :

பழி - முற்பிறப்பில் செய்த பாவங்கள், பயந்து - அஞ்ச, மயூரம் - மயில்.

இதன் பொருள் :

(நமக்கு அச்சம் தோன்றுகின்ற போது) நமது கண்களுக்குத் துணையாக உள்ளவை கந்தவேளின் மென்மையான பாதங்கள் ஆகும். நாம் பேசும் பொய் கலவாத மொழிக்குத் துணையாக இருப்பது, முருகா! கந்தா! கடம்பா! என்னும் அவனுடைய பெயர்களே யாகும். முற்பிறவியில் செய்த பாவத்தைப் போக்க துணையாக நின்று உதவுவது, அவனது பன்னிரு தோள்களே யாகும். (மரணகாலத்தில் என்ன ஆகுமோ என்று) அஞ்சுகின்ற நமக்குத் துணையாக இருப்பவை திருச்செங்கோட்டில் கோயில் கொண்டுள்ள கந்த வேளின் கூர்மையான வேலும் அவனுடைய மயில் வாகனமுமே ஆகும்.

விளக்கம் :

முருகனைத் தொழத் தொழ ஒரு குறையும் வாராது. மனிதனே உன் கண்களால் முருகனின் திருவடியினை நோக்கு. உன் நாவினால் அவன் திருப்பெயரைக் கூறு. உன் முற்பிறப்புப் பாவம் அறும். உன் மரணகாலத்தில் துன்ப மில்லாத படி அவன் வேலும் மயிலும் காக்கும்.

71. குருநாதன் சொல்

துருத்தி எனும்படி கும்பித்து
வாயுவைச் சுற்றிமுறித்து
அருத்தி உடம்பை பொறுக்கிலென்
னாம்? சிவ யோகமென்னுங்
குறுத்தை அறிந்து முகமாறு
உடைக்குரு நாதன்சொன்ன
கருத்தை மனத்தில் இருத்துங்கண்
டீர்முத்தி கைகண்டதே.

அரும்பொருள் :

துருத்தி - உலைக் களத்தில் தோலால் காற்றைச்
செலுத்தும் கருவி. கும்பித்து - முச்சடக்கல், அருத்தி -
உணவுட்டி, ஒறுக்கில் - துன்புறுத்தின், குருத்து - முளை.

இதன் பொருள் :

துருத்தி என்னும் தோல் கருவிபோல், உடலினுள் காற்றை
அடக்கி, உயிர் வளியை முறித்து, காற்றையே உணவாக
உட்கொண்டு, இவ்வுடம்பைத் துன்பமுறச் செய்வதனால்
என்ன பயன்? சிவன் தன்னுள் உறைகின்றான் என்ற மூல
தத்துவத்தை அறிந்து, ஆறு திருமுகங்களைக் கொண்ட
உண்மைக் குருநாதராகிய முருகப் பெருமான் விளக்கிய நற்
கருத்தை உங்கள் மனதில் நிலைபெற்று நிற்கச் செய்யுங்கள்.
(நானும் அதை நினையுங்கள்).

விளக்கம் :

பலரும் யோகம் என்று கூறி தோலினால் ஆன உலைகளத்
துருத்தியைப் போல காற்றை பூரகம், கும்பகம், ரேசகம்
முதலியன செய்து உடலை வருத்திக்கொள்கின்றனர். சிவன்
உள்ளான் என்ற முருகனின் கூற்றின் நுட்பத்தை உணர்ந்து
செயல்பட்டால் அதுவே வீட்டுப் பேற்றின் பயன் ஆகும்.

72. சாகும் வரை மறக்காதே!

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு
 வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
 வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல் விரித்
 தோனை விளங்குவள்ளி
 காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக்
 கார்மயில் வாகனனைச்
 சாந்துணைப் போதும் மறவா
 தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

அரும்பொருள் :

சேந்த - சிவந்த, செங்கோடு - ஓர் ஊர், வெற்பு - மலை,
 காந்தன் - தலைவன், கார்மயில் - நீலநிறமயில்.

இதன் பொருள் :

சிவந்த அழகுடைய கந்தப் பெருமானை, செங்கோட்டு
 மலை மீது உறைவோனை, செவ்வொளி பொருந்திய வேலை
 ஏந்திய அரசனை, செந்தமிழ் (நூலாகிய இறையனார்
 களவியல் என்ற நூலுக்கு உரை செய்து) விளக்கிய
 முருகனை, அழகிய வள்ளியம்மையின் கணவனை
 சந்தனமும், கடம்பமாலையும் கொண்டவனை, நீலமயில்
 வாகனனை, சாகும் வரை (மனதினுள் அவனை நிறுத்தி
 வணங்க) மறவாமல் இருப்பவர்க்கு ஒரு தீங்கும் வாராது
 அவர்களுக்குத் தாழ்வும் நேராது.

விளக்கம் :

உடல் பெருங்கோயில், அதனுள் உள்ள மாகிய கருவரை
 யில் கந்தவேளை நிறுத்தி அபிடேசம் செய்து, மகிழ்ந்து,
 தியானித்து வருபவர்களுக்கு எக்காலத்தும் தாழ்வு வராது.

73. சொல்ல முடியா மகிழ்ச்சி

போக்கும் வரவும் இரவும்
 பகலும் புறம்புமுள்ளும்
 வாக்கும் வடிவு முடிவுமில்
 லாதென்று வந்து வந்து
 தாக்கு மனோலயந் தானே
 தரும்எனைத் தன்வசத்தே
 ஆக்கும் அறுமுக வா சொல்
 லொணாதிந்த ஆநந்தமே.

அரும்பொருள் :

புறம் - வெளி, மனோலயம் - மனவொடுக்கம்.

இதன் பொருள் :

ஆறு முகங்களுடைய அண்ணலே போக்கும் வரவும், இரவும், பகலும், வெளியும், உள்ளும், சொல்லும், வடிவமும், இறுதியும் ஆகிய ஒன்றுமில்லாத ஒன்று என்னிடம் வந்து வந்து என்னைப் பற்றி நிற்கும் அத்தகைய ஒன்று எனக்கு மனவொடுக்கத்தைத் தருகின்றது. அடியேனைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்கின்றது. இந்த ஒப்பற்ற பேரின்பம் இத்தகையதென்று கூற முடியாத ஒன்று ஆகும்.

விளக்கம் :

தானே வந்து, தன் வயமாக்கிக்கொண்ட தண்டாயுத பாணியின் திறம் சொல்லும் தன்மையதோ? சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சியே யாகும்.

74.நல்லருள் பெற

அராப்புனை வேணியன் சேய்அருள்
 வேண்டும் அவிழ்ந்தஅன்பால்
 குராப்புனை தண்டையந் தாள் தொழல்
 வேண்டும் கொடியஐவர்
 பராக்கறல் வேண்டும் மனமும்
 பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால்
 இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
 இருக்கை எளிதலவே.

அரும்பொருள் :

அரா - பாம்பு, வேணி - சடை, சேய் - முருகன், குரா - ஒரு வகைப்பூ, ஐவர் - ஐம்பொறிகள், பராக்கு - தவறும் பார்வை, பதைப்பு - துடிப்பு.

இதன் பொருள் :

பாம்பினைத் தன் சடையில் வைத்த சிவனாரின், திருக்குமாரராகிய திருமுருகனின் அருள் பெற்றிட வேண்டும். உளம் கனிந்து நெகிழ்வுற்ற அன்பினால், குரா என்ற மாலை அணிந்தவனும், தண்டையை காலில் அணிந்திருப்பவனு மான, அழகிய திருவடிகளைத் தொழுதிடல் வேண்டும். வஞ்சனையே செய்யும் ஐம்புலன்களாகிய ஐவரின் தொல்லைகள் நீங்க வேண்டும். மனதினுடைய துடிதுடிப்பும் ஒழிந்திட வேண்டும். இவற்றை அடைவோமானால், இரவு பகல் இல்லாத இடத்தில் தியானத்தில் இருப்பது எளிமையான செயலாகும். அது கை கூடாதவர்களுக்கு மிகவும் கடமைாகும்.

விளக்கம் :

சிவபெருமானின் திருக்குமாரரான முருகனின் தாளைத் தொழுவார்க்கு ஐம்புலன்களால் வரும் தொல்லைகள் நீங்கி மகிழ்வுடன் வாழலாம்.

75. அவன் திருவடி அடைய

படிக்கின் நிலைபழ னித்திரு
நாமம், படிப்பவர்தான்
முடிக்கின் நிலைமுரு கா என்
கிலை, முசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் நிலைபர மானந்தம்
மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் நிலை, நெஞ்சமே தஞ்சம்
ஏது நமக்கினியே.

அரும்பொருள் :

முடித்தல் - சூடுதல், முசித்தல் - கெடுதல், மிடி - துன்பம், தஞ்சம் - சரண்.

ஆதன் பொருள் :

நெஞ்சமே பழநியில் அரசாளும், முருகப் பெருமானின் திரு நாமத்தைச் சொல்லிச் சொல்லி தியானம் செய்ய வில்லையே! அப்படிச் செய்யும் அடியவர்களின் திருவடிகளை உன் தலையால் வணங்க வில்லையே! முருகா என்று அன்புடன் உருகி அழைப்பதும் இல்லையே! பசித்து வந்தவர்களுக்குப் புசி என ஒரு பிடி கொடுத்திடு. உன் செல்வத்தை வழங்கி சிறிதும் இழக்க வில்லையே! பேரின்பம் அடைந்திட விம்மி விம்மி அழுவதும் இல்லையே! கூத்தாடுவதும் இல்லை. இவற்றை யெல்லாம் செய்யாத உனக்கும், உன்னைச் சார்ந்த எனக்கும் வேறு அடைக்கலமும் உளதோ? இல்லை என்பதாம்.

விளக்கம் :

மனமும் உடலும் சேர்ந்து முருகனின் திருப்பெயரை ஓத வேண்டும். அவனை வழிபடும் அடியார்களுக்கு உணவு வழங்கி, தலைதாழ வணங்க வேண்டும் முருகா முருகா என்று கூறி கண்ணீர் ததும்பி, மனம் கரைந்தால் அதுவே பேரின்பம்.

76. என்ன பிழை செய்தேன்?

கோடாத வேதனுக்கு யான்செய்த
 குற்றம்என்? குன்றெறிந்த
 தாடாள னே! தென்தணிகைக்
 குமர! நின் தண்டையந்தாள்
 சூடாத சென்னியும் நாடாத
 கண்ணும் தொழாதகையும்
 பாடாத நாவும் எனக்கே
 தெரிந்து படைத்தனனே.

அரும்பொருள் :

கோடாத - நெறிபிறழாத, வேதன் - பிரமன், தாளாளன் - முயற்சியுடையவன்.

இதன் பொருள் :

கிரௌஞ்ச மலையானது பிறந்திட வேலாயுதத்தை விட்ட, ஊக்கமுடைய, தென்திசை விளங்கும் திருத்தணிகையில் வீற்றிருக்கும் குமரவேளே பெருந்தன்மையான் நும் அழகிய தண்டை அணிந்த திருவடிகளையும், அவ்வழகான திருவடியைச் சூடிக் கொள்ளாததலையும், உம்மை நோக்காத கண்களும், உம் திருவடியைக் குவித்து வணங்காத கைகளும், உம் புகழ் பாடாதநாவும், வைத்தானே உன்னுடைய தொழிலில் தவறு செய்யாத பிரம்மதேவன் அத்தகையவனுக்கு நான் செய்த பிழைதான் என்னவோ ?

விளக்கம் :

இறைவனுடைய நாட்டம் இல்லாத என் தலை, கண்கள், கைகள், நாமுதலியவற்றை தன் தொழிலில் தவறு செய்யாத பிரம்மன் எனக்கென்றே ஏன் படைத்தான் ? அதேபோல் நான் செய்த தவறு என்ன ?

77. நெஞ்சிற்கோர் உரை

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப்
 பயோதரம் சேரஎண்ணி
 மால்வாங்கி ஏங்கி மயங்காமல்
 வெள்ளி மலையெனவே
 கால்வாங்கி நிற்கும் களிற்றான்
 கிழத்தி கழுத்தில் கடடும்
 நூல்வாங்கி டா(து) அன்று வேல்வாங்கி
 பூங்கழல் நோக்குநெஞ்சே.

அரும்பொருள் :

வாங்கு - கூர்முனை, வண்ணம் - அழகிய, பயோதரம் -
 பெண்ணின் மார்பகம், களிற்றான் கிழத்தி - தேவேந்திரன்
 மனைவி இந்திராணி. நூல் - தாலி.

இதன் பொருள் :

நெஞ்சமே!

சேல் மீனை யொத்த கண்களை உடைய மகளிரின் அழகான
 மார்பகங்களைத் தழுவுதற்கு எண்ணுகின்றனை. காமத்
 தினால் உள்ளம் குலைகின்றாய். மயக்கம் அடையாதே!
 வெள்ளி மலைகளைப் போல் கால்களைக் யுடையவன்
 இந்திரன், அவன் மனைவியான இந்திராணியின் கழுத்தில்
 அணிந்துள்ள மங்கலத்தாலி அறுந்து விடாதபடி, அந்த நாளில்
 இந்திரனுடைய எதிரிகளான அசுரர்கள் மீது வேலினை வீசிய
 கந்தவேளின் மலர்போன்ற திருவடியைக் கண்டு வணங்கி
 மகிழ்வாயாக.

விளக்கம் :

பெண்ணாசை என்னும் தீயில் வீழ்ந்து வதை படுகின்ற
 மனமே தீமையை அழித்து நல்லவற்றைக் காக்கின்ற கந்த
 வேளின் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்வாயாக.

78. ஐயோ கெடுவீர்

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமல்
ஏற்றங்கொண் டாடுவீர்காள்
போர்கொண்ட காலன் உமைக்கொண்டு
போமன்று பூண்பனவும்
தார்கொண்ட மாதரும் மாளிகை
யும்பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரையோ கெடு
வீர்நும் அறிவின்மையே.

அரும்பொருள் :

பூண்பன - அணியும் நகைகள், தார் கொண்ட மாதரும் -
மாலை யணிந்த மனைவியும், சாளிகை - பை.

இதன் பொருள் :

கூர்மையான வேலைப் பிடித்துள்ள வேலவனைப் போற்றி
வணங்காமல் இருக்கின்றீர். கண்டதே காட்சி கொண்டதே
கோலம் என்று இன்பமனுபவித்து உழல் வீர்களானால் உயிர்
களோடு போரிடும் இயமன் ஒருநாள் வருவான். உங்களை
அவன் கொண்டு செல்லும் போது, அணிந்திருந்த நகைகளை
யும், மலர்மாலை அணிந்த மனைவியையும், வாழ்கின்ற
வீட்டையும், சேர்த்து வைத்துள்ள பண்ப்பையையும், யார்
அனுபவிப்பார்களோ? ஐயோ அழிந்து போவீர்களே!
உங்களுக்கு மெய்யறிவு பிறக்காததற்கான காரணம்தான்
என்ன ?

விளக்கம் :

தானே வந்தவையும், முயற்சியால் தேடியவையும், அன்பு
மனைவி, வாழும் இல்லம், சேர்த்த செல்வம் யாவும் போகும்
பொழுது உடன் வாரா செல்வன் கழல் ஏத்தும் செல்வம்
செல்வமே.

79. மங்கையர்மேல் வைத்த மயக்கம் அகல

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயல்
 பார்வையில் பட்டுமலும்
 சிந்தா குலம்தனைத் தீர்த்தருள்
 வாய், செய்ய வேல்முருகா!
 கொந்தார் கடம்பு, புடைசூழ்,
 திருத்தணிக் குன்றி(ல்) நிற்கும்
 கந்தா இளங்கும ராஅம
 ராவதி காவலனே.

அரும்பொருள் :

கயல் - ஒருவகை மீன், சிந்தாகுலம் - மனஉளைச்சல்,
 கொந்தார் - கொத்தாக, அமராவதி - தேவர் வாழும் பட்டினம்.

இதன் பொருள் :

இளமங்கையர் பந்தாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுடைய கண்களோ அங்குமிங்கும் புரளுகின்றன. அவர்கள் பார்வை என்மேல் சிறிது பட்டாலும் போதும் மனம் உருகி துயர் அடைகிறேன். (என் செய்வேன்) செம்மைநிற வேலைப் பிடித்த முருகா! கடம்ப மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்த மரங்கள் சுற்றிலும் விளங்க, திருத்தணிகை என்னும் மலைமேல் நின்று அடியார்களின் குறைகளைப் போக்கும் தணிகைவேளே! அழியா அழகுடைய குமரா தேவர்களின் தலைநகரான அமராவதி பட்டணத்தைக் காத்த பெருமானே என்னையும் காத்தருள்க.

விளக்கம் :

பெண்ணாசை ஒருமனிதனை பேதலிக்கச் செய்து விடும். இல்லற வாழ்வு இனியது. அளவோடு இன்பம் துய்த்து வாழ்வது சிறந்தது. மனம்போனபடியெல்லாம் சென்று அறிவை இழந்து விடக்கூடாது. மனதில் இறைவனுடைய சிந்தனையும், நாவினுக்கு அவன் திருப்பெயரும்தான் நம்மை நல்ல நிலையில் நிறுத்தும்.

80. காலன் வரும்போது காட்சிதா!

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங்
 கூற்றன்வந் தாலென் முன்னே
 தோகைப் புரவியில் தோன்றி நிற்
 பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
 த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந்
 தகனைத் த்ரியம் பகனைப்
 பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல்
 யாணிதன் பாலகனே.

அரும்பொருள் :

மாகம் - வானம், கூற்றன் - உடலையும், உயிரையும் கூறு
 செய்பவன். தோகை - மயில், த்யாகப் பொருப்பு -
 அருள்மலை, த்ரிபுராந்தகன் - முப்புரங்களை எரித்தவன்.
 த்ரியன் பகன் - முக்கண்ணன், பரமகல்யாணி - உமாதேவி.

இதன் பொருள் :

வானமுட்டிக் கொண்டு பேருருவுடன் எமன் எருமைக்
 கடாவின்மீது ஏறிஎன்முன்னே வருவானே யானால், மலமற்ற
 தூயரும் என்றும் உள்ளவரும், எளிதில் முத்தி யளிப்பவரும்,
 மேருமலையையே வில்லாக வளைத்த வரும், முப்புரங்களை
 எரித்தவரும், முக்கண்களை உடையவருமான சிவபெரு
 மானைத் தன் வலபாகம் கொண்ட உயர்நலம் உடைய
 அன்னை பராசக்தியின் தவப்புதல்வரே! அழகிய தோகை
 யைக் கொண்ட மயிலின் மீது வந்து காட்சி தருவீராக.

விளக்கம் :

காலன் வரும் பொழுது, தோகை மயில் மீது வந்து உங்கள்
 கழலிணையைக் காட்டிக் காக்க வேண்டும்.

81. காலனே நெருங்காதே

தாரா கணமெனும் தாய்மார்
 அறுவர் தருமுலைப்பால்
 ஆராது உமைமுலைப் பாலுண்ட
 பாலன் அரையிற் கட்டும்
 சீராவும் கையிற் சிறுவாளும்
 வேலுமென் சிந்தையவே
 வாரா(து) அகல்அந்த கா வந்த
 போ(து) உயிர் வாங்குவனே.

அரும்பொருள் :

தாராகணம் - விண்மீன் கூட்டம், ஆராது - போதாமல், சீரா - இடுப்பில் கட்டும் துணி.

இதன் பொருள் :

விண்மீன் கூட்டமாகிய அன்னையர் அறுவர் கொடுத்த தாய்ப்பாலை யுண்டு; அது போதாமல் உமையம்மையாரின் பாலையும் உண்ட பாலகனாகிய திருக்குமரன். இடுப்பில் கட்டியுள்ள சிறிய வாளும், வேலும் அடியேனாகிய என் மனதில் நிலை பெற்றிருக்கின்றன. (எனவே உயிரைப் பறிக்க வரும்) இயமனே என்னை நெருங்காமல் விலகிச் சென்றிடு. மீறி நீ வந்தனை என்றால், உன் உயிரையே போக்கிடுவேன்.

விளக்கம் :

என் சிந்தையில் செவ்வேல் ஏந்திய அண்ணல் கந்தவேளின் அருள் உண்டு காலனே கடந்து செல். என்முன் வந்தால் உன் உயிர் நில்லாதே.

82. திருவடியில் தஞ்சம்

தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும்
 நெஞ்சையும் தாளிணைக்கே
 புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு
 ளாய், புண்ட ரீக(ன்) அண்ட
 முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்(து) இந்தர்
 லோகத்தை முட்டவெட்டிப்
 பகட்டில் பொருதிட்ட நிட்டுர
 சூர பயங்கரனே.

அரும்பொருள் :

தகடு - பூவின் புற இதழ், புகட்டி - அர்ப்பணித்து,
 புண்டரீகன் - பிரம்மன், அண்டம் - உலகம், முகடு - உச்சி,
 பகடு - யானை, நிட்டுரம் - கொடுமை.

இதன் பொருள் :

தாமரை மலரில் உறையும் பிரம்மனின் உலகத்து
 உச்சியைப் பிளந்து பேருருக் கொண்டு, அமராவதி
 பட்டணத்தை முட்டியபடி சென்று, ஆண்யானையைப்போல்
 போர் செய்த கொடிய குணமுள்ளவனான சூரபன்மனை
 அடக்கி அச்சம் கொள்ளும்படி செய்தவரே! சிவந்த இதழ்
 களை உடைய கடப்பமலர்மாலையையும், அடியேனின்
 நெஞ்சினையும், பெருந்தகையீரின் திருவடிகளுக்கே
 அர்ப்பணித்து வணங்கிட அருள் புரியவேண்டுகிறேன்.

விளக்கம் :

அவன் அருள் இருந்தால் தான், அவனையே வணங்க
 முடியும் என்பதனால் அவன் அருளை வேண்டுகின்றார்
 அருணகிரிநாதர்.

83. வேலுண்டு அஞ்சேல்

தேங்கிய அண்டத்து இமையோர்
 சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
 பூங்கழல் கடடும் பெருமான்
 கலாபப் புரவிமிசை
 தாங்கி நடப்ப முறிந்தது
 சூரன் தளந்தனிவேல்
 வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்கள்
 எட்டும் வழிவிட்டவே.

அரும்பொருள் :

அண்டம் - வான், கடடும் - அணியும், கலாபம் - தோகை,
 புரவி - குதிரை, மிசை - மேல், தளம் - படை.

ஆதன் பொருள் :

தன் சிறிய திருவடியில் அழகான வீரக்கழலை அணிந்து
 கொண்டவன் பெரும் பெயர் முருகன். அவன் எல்லாச்
 செல்வங்களும் மிகுந்துள்ள அமராவதிப் பட்டணத்தில்
 வாழும் தேவர்களது சிறையை விடுவிக்க, தோகை குதிரை
 யான மயில்மேல் ஏறி ஊர்ந்து, சூரபன்மனுடைய படையானது
 சிதறி ஓட, ஒப்பில்லா வேலாயுதத்தை எடுத்து ஏவவும் எட்டு
 குலமலைகளும் வழியை விட்டு விலகின.

விளக்கம் :

செவ்வேள் முருகன் தேவர்களின் சிறையை மீட்க எண்ணி,
 சிறிய திருவடிகளில் வீரக்கழலை அணிந்து, மயிலில் ஊர்ந்த
 பொழுது, சூரபன்மன் படையானது சிதறி ஓடியது. குல
 மலைகள் எட்டும் வழிவிட்டன.

84. உன் அடைக்கலமே

மைவரும் கண்டத்தர் மைந்த கந்
 தாஎன்று வாழ்த்துமிந்தக்
 கைவரும் தொண்டன்றி மற்(று) அறி
 யேன்கற்ற கல்வியும் போய்ப்
 பைவரும் கேளும் பதியும்
 கதறப் பழகிநிற்கும்
 ஐவரும் கைவிட்டு மெய்விடும்
 போதுன் அடைக்கலமே.

அரும்பொருள் :

மை - இருட்டு (நீலம்). மைந்தன் - பிள்ளை, கைவரும் - பழக்கம், பை - துன்பம், கேள் - சுற்றம், பதி - ஊர் (ஊரார்), மெய் - உடல்.

இதன் பொருள் :

ஆலகால நஞ்சை உண்டு, விடத்தால் நீலநிறக் கழுத்தைப் பெற்ற சிவபெருமானின் திருக்குமரனே என்று வணங்கி போற்றுகின்றதான இப்பழக்கப்பட்ட தொண்டு அன்றி வேறு எந்த ஒன்றையும் (நான்) அறிந்திருக்க வில்லையே! யான் ஒதிய கல்வியும் போனது, துன்பம் தருகின்ற உறவினர்களும், ஊராரும் ஒவென்று கதறியழ, (என்னுடன்) இத்தனை காலம் கலந்து வாழ்ந்த ஐம்பொறிகளும் என்னைக் கைகழுவி விட்டன. சிறியனாகிய அடியேன் இவ்வுடலை விடுகிறபோது உன் திருவடிகளைச் சரண் அடைவேன்.

விளக்கம் :

சிவபெருமான் பெற்ற திருக்குமரா! கூடுவிட்டு ஆவி பிரியும் காலம் வந்து விட்டது. மீண்டும் பிறவி எடுக்காமல் உன் திருவடியே அடைக்கலம் என வந்துற்ற என்னைக் காத்தருள்க.

85. யோகிக்கோர் இன்னுரை

காட்டில் குறத்தி பிரான்பதத்
 தேகருத் தைப்புகட்டின்
 வீட்டில் புகுதல் மிகஎளி
 தேவிழி நாசிவைத்து
 மூட்டிக் கபாலமூ லாதார
 நேர் அண்ட மூச்சையுள்ளே
 ஓட்டிப் பிடித்(து) எங்கும் ஓடாமல்
 சாதிக்கும் யோகிகளே.

அரும்பொருள் :

பிரான் - தலைவன், கபாலம் - உச்சித் தலை, நாசி - முக்கு,
 மூலாதாரம் - ஆறு ஆதாரங்களில் ஒன்று. அண்ட - பொருந்த.

இதன் பொருள் :

இருகண்களின் பார்வைகளையும் நுனி முக்கில் வைத்து
 (மூலதாரத்திலிருந்து எழும் காற்றை மூலாக்னியுடன்)
 முள்வித்து, உச்சந்தலைக்கும் எருவாய்க்கும் (மலத்துவாரம்)
 நேர் பொருந்தும்படி மூச்சை (பிராணவாயு) உள்ளே உலாவும்
 படிச் செய்து சாதனையெனக் கூறும் யோக நெறியினரே!
 காட்டில் பிறந்து வாழும் வள்ளியம்மையாரது தலைவராகிய
 கந்தவேளின் திருவடிகளிலே உள்ளத்தைச் செலுத்துங்கள்.
 முத்தி பெற மிகமிக எளிமையான வழி இதுவேயாகும்.

விளக்கம் :

அட்டாங்கம் பயின்றும் பயனில்லை. யோகிகளே
 அழகனும் அருளுடையோனுமான முருகனின் திருவடியைப்
 போற்றி வணங்குங்கள் முக்தியடைவீர்.

86. எம் பயம் நீங்க

வேலா யுதன்சங்கு சக்ரா
 யுதன்விரிஞ் சன்னறியாச்
 சூலா யுதன்தந்த கந்தச்
 சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
 காலா யுதக்கொடி யோனரு
 ளாய கவசமுண்டென்
 பாலா யுதம்வரு மோயம்
 னோடு பகைக்கினுமே.

அரும்பொருள் :

சக்ராயுதன் - திருமால், விரிஞ்சன் - பிரம்மன், சூலாயுதன் - சிவபெருமான், காலாயுதம் - சேவல்.

இதன் பொருள் :

ஒரு கையில் சங்கும் மறுகையில் சக்கரமும் ஆயுதமாகக் கொண்டுள்ள திருமாலும், பிரம்மதேவனும், அடிமுடிகாண முடியாத முத்தலை வேலாகிய ஆயுதத்தைவைத்துள்ள சிவ பெருமானின் திருமகனான வேற்படையினை யுடையவன் முருகன். ஒளி வீசும் கொண்டையை உடையதும், தன் கால்களையே ஆயுதமாகக் கொண்டதுமான சேவலைக் கொடியில் நிறுத்திப் பிடித்துக் கொண்டவன் திருமுருகன். அவனின் திருவருளாகிய கவசம் அடியேனின் உடம்பில் உண்டு. ஆதலால் இயமன்பகைத்தாலும், அவன் ஆயுதத்தால் என்னை ஒன்றும் செய்யஇயலாது.

விளக்கம் :

முருகக் கவசம் என்னுடம்பில் உள்ளது. ஆதலால் இயமனுடைய ஆயுதம் என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

87. உலகினுக்கு நல்லுரை

குமரா சரணஞ் சரணமென்று
அண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள்
திருமுக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான
ஞான தபோதனர்க்கிங்
கெமராசன் விட்ட கடையேடு
வந்தினி என்செய்யுமே..

அரும்பொருள் :

அண்டர் - தேவர், வைகும் - வாழும், தமர் - சுற்றத்தார்,
தபோதனர் - தவச்செல்வர், கடை - முடிவு.

இதன் பொருள் :

என்றும் இளையாய்! அடைக்கலம், அடைக்கலம் என்று
கூறி, தேவகணங்கள் வணங்குகின்ற அமராவதியாம் தேவரு
லகில் எழுந்தருளிய திருமுருகனின் ஆறு திருமுகங்களையும்
கண்ணுற்று அவருடைய சுற்றத்தாராகி வாழ்கின்ற, ஒப்பற்ற
ஞானமுடைய தவச் சான்றோர்கட்கு இந்த இடத்தில், எமன்
அனுப்பிய மரண ஓலையானது வந்து இனி என்னை என்ன
செய்ய முடியும்.

விளக்கம் :

சூரனை திருமுருகன் வென்றதால் மகிழ்ந்த தேவர்கள்,
தெய்வயானை அம்மையாரை முருகவேளுக்குத் திருமணம்
செய்து கொடுத்தனர். அதனால் தேவர்கள் முருகனின் சுற்றத்
தார் ஆயினர். அவன் அருள் பெற்ற ஞானிகளுக்கு எமனின்
மரண ஓலை என்ன செய்யும்? எதுவும் செய்ய முடியாதபடி தன்
ஆற்றலை இழக்கும்.

88. வணங்கித் துதி !

வணங்கித் துதிக்க அறியா
 மனித ருட(ன்) இணங்கிக்
 குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்று
 வாய்கொடி யுங்கமுகும்
 பிணங்கத் துணங்கை யலகை
 கொண்டாடப் பிசிதர் தம்வாய்
 நிணங்கக்க விக்ரம வேலா
 யுதந்தொட்ட நிர்மலனே.

அரும்பொருள் :

இணங்கி - ஒத்து, கொடி - காக்கை, பிணங்க- மாறுபட,
 துணங்கை - ஒருவகைக் கூத்து, அலகை - பேய், பிசிதர் -
 அசுரர், விக்ரமம் - வெற்றி.

ஆதன் பொருள் :

முருகனின் வேலாயுதத்தால், அசுரர்களைக் கொல்
 கின்றார். அவர்தம் வாயிலிருந்து கொழுப்பும், குருதியும்
 வெளிப்படுகின்றன. அதனை உண்பதற்காகக் காகங்களும்
 கழுகுகளும் போட்டி இடுகின்றன. பேய்களோ (தமக்கு
 உணவு கிடைத்த மகிழ்ச்சியில்) கைகளை மடக்கி விலாவில்
 அடித்துக் கொண்டு ஆடும் துணங்கை என்னும் ஒருவகைக்
 கூத்தினை ஆடின. வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தினை
 ஏந்திய முருகவேளே உன்னை மனத்தால் போற்றி, தலையால்
 வணங்கத் தெரியாத மனிதர்களுடன் சேர்ந்து திரிந்த
 நற்குணங்கள் சிரிதுமில்லாத அடியவனேனை வீடுபேறு தந்து
 அருள்புரிவீராக.

விளக்கம் :

தீமையை அழித்து நன்மையை விளைவிக்கும் வேலாயு
 தத்தைத் தொழாமல், அலையும் குணம் கெட்டவர்களோடு
 சேர்ந்துழன்ற என்னை மன்னித்து நும் திருவடிப் பேற்றை
 வடிங்கி யுள்ள வேண்டுகிறேன்.

89.பிரம்மனுக்கு விலங்கு

பங்கே ருகன்னைப் பட்டோ
 லையில் இடப் பண்டுதனை
 தங்காலில் இட்ட(து) அறிந்தில
 னோ தனி வேலெடுத்துப்
 பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ்
 சிலம்பு புலம்பவரும்
 எங்கோன் அறியின் இனிநான்
 முகனுக்கு இருவிலங்கே.

அரும்பொருள் :

பங்கேருகம் - தாமரை, பட்டோலை - விதியின் பட்டியல்,
 தளை - விலங்கு, ஓதம் - கடல், சிலம்பு - கிரௌஞ்சமலை,
 கோன் - அரசன்.

இதன் பொருள் :

திருமாலின் தொப்பூழிலிருக்கும் தாமரையில் வாழும்
 பிரம்ம தேவன் முன்பொருமுறை முருகப்பெருமான் தன்
 (பிரம்மனின்) காலில் விலங்கிட்டதை மறந்து விட்டானோ?
 நான்முகனின் திருவடியான் என்று தெரிந்தும் பிறவிக்கு
 உரியவர்களின் பட்டியலில் என் பெயரையும் எழுதி விட்டானே
 பொங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடல் வாய்விட்டுப் புலம்பி
 அழவும், பொன்னார் கிரௌஞ்சமலை கதறவும், உவமை கூற
 முடியாத எம் இறைவனாகிய முருகன் அறிந்தானானால்
 இனிமேல் நான்கு முகம் கொண்ட பிரம்மனுக்கு இரண்டு
 விலங்குகள் பூட்டுவார்.

விளக்கம் :

முருகனின் அடியான்யான் என்றுணராத பிரம்மன் பிறவிப்
 பட்டியலில் என்னையும் சேர்த்து விட்டானே இதனைத்
 திருமுருகன் அறிந்தால், பிரம்மனுக்கு இரண்டு விலங்குகள்
 பூட்டுவான்.

90. நாலாயிரம் கண் வேண்டும்

மாலோன் மருகனை மன்றாடி
 மைந்தனை வானவர்க்கு
 மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான
 தெய்வத்தை மேதினியில்
 சேலார் வயல்பொழில் செங்கோ
 டனைச் சென்று கண்டுதொழ
 நாலாயிரங்கண் படைத்தில
 னேயந்த நான்முகனே.

அரும்பொருள் :

மன்றாடி - நடராசப் பெருமான், மெய்ஞ்ஞானம், உண்மை
 அறிவு, (தத்துவம்), மேதினி - பூமி, சேல் - மீன், செங்கோடு -
 திருச்செங்கோடு, நான்முகன் - பிரமன்.

இதன் பொருள் :

திருமாலின் மருமகப் பிள்ளையும், நடனசபாபதியின்
 மைந்தனுமான தேவாதி தேவனை, உண்மை அறிவே
 உருவான இறைவனை, இவ்வுலகில், கெண்டை மீன்கள்
 நிறைந்த வயல்களும், சோலைகளும் சூழ்ந்த திருச்செங்
 கோட்டில் வீற்றிருக்கும் முருகவேளை அவர்தம் திருக்
 கோயிலுக்குச் சென்று கண்டு தொழ அந்தப் பிரம்ம தேவன்
 எனக்கு நாலாயிரம் கண்களைப் படைக்க வில்லையே.

விளக்கம் :

திருச் செங்கோட்டில் இருந்து கொண்டே அருள் வழங்கும்
 வள்ளலாகிய மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தியான முருகனைக் கண்டு
 தொழுதிட பிரமன் எனக்கு நாலாயிரம் கண்கள் படைக்க
 வில்லையே.

91. வாழ்த்த வம்மின்

கருமான் மருகனைச் செம்மான்
 மகளைக் களவு கொண்டு
 வருமா குலவனைச் சேவற்கைக்
 கோளனை வானமுய்யப்
 பொருமா வினைச்செற்ற போர்வே
 லனைக்கன்னிப் புகமுடன்
 தருமா மருவுசெங் கோடனை
 வாழ்த்துகை சாலநன்றே.

அரும்பொருள் :

கருமால் - திருமால், செம்மான் - சிவந்தநிற முள்ளமான்,
 ஆகுலம் - ஆரவாரம், பொரும் - போரிடும், செற்ற - கொன்ற
 புகம் - பாக்குமரம், தரு - மரம்.

இதன் பொருள் :

கருநிறம் கொண்ட திருமாலின் மருமகன். செந்நிற
 மானினுடைய திருமகளான வள்ளியைக் களவியல் முறையில்
 திருமணம் புரிந்து கொண்டவன் (பரிவாரங்கள் சூழ்ந்து
 வெற்றிவேல் என்று ஆரவாரம் செய்ய) துலங்குபவன்.
 சேவலைத் தன்கையில் கொடியாகக் கொண்டவனை,
 விண்ணவர் வாழும் படியாகப் போரிட்டவன், மாமரமாகி நின்ற
 குரபத்மனைத் தூளாக்கிய போரிற் சிறப்புடைய வேலேந்திய
 மாவீரனை, இளம்பாக்கு மரங்களுடன் மாமரங்களும்
 நிறைந்துள்ள திருச்செங்கோட்டு மலையில் இருந்து அருள்
 பாலிப்பவரை மனத்தாலும், வாயாலும் வாழ்த்துதல் மிக
 நன்று.

விளக்கம் :

கற்பியல் முறைப்படி தெய்வயானையினை மணந்தவர்.
 களவியல் முறைப்படி வள்ளியை மணந்தவர். குரபத்மனை
 அழித்து தேவரை வாழ வைத்த மாவீரராகிய செவ்வேளை
 வாழ்த்துதல் நல்லது.

92. தருவடிவணக்கம்

தொண்டர்கண் டண்டிமொண் டுண்டிருக்
 கும்சுத்த ஞானமெனும்
 தண்டையும் புண்டரி கந்தரு
 வாய்சண்ட தண்டவெங்கூர்
 மண்டலம் கொண்டுபண் டண்டரண்
 டங்கொண்டு மண்டிமிண்ட
 கண்டுருண் டண்டர்விண் டோடாமல்
 வேல்தொட்ட காவலனே.

அரும்பொருள் :

நறா - தேன், புண்டரிகம் - தாமரை, சண்டம் - கடுங்கோபம்,
 தண்டம் - தண்டாயுதம், மண்டலம் - உலகு, அண்டர் - தேவர்,
 மண்டி - நெருங்கி, மண்ட - தாக்க, விண்டு - பிரிந்து.

இதன் பொருள் :

கடுங்கோபத்துடன், தண்டாயுதத்தை வைத்துள்ளவனான
 கொடுஞ்சூரபன்மனானவன், முன்னொரு நாளில் விண்ணை
 யும் மண்ணுலகையும் கைப்பற்றினான். தேவர் உலகைத்
 தாக்கிப் பறித்துக் கொள்ளும் போது (பயத்துடன்) தேவர்
 தடுமாறி உருண்டு தம் உலகை விட்டு ஓடாதபடி, வேலாயுதத்
 தால் காத்தருளிய அருள் உருவே அடியவர்கள் (உன்னை)
 ஞானக் கண்ணினால் நோக்கி, ஞான வழியிலே உன்னருகில்
 நிற்பர். தண்டையணிந்த உன் திருவடித் தாமரையை நின்று,
 நுகர்ந்து இன்புறும் பேற்றினை தந்தருள்வீராக.

விளக்கம் :

ஞான நெறியிலே, ஞான பண்டிதனைத் தொழுதால்,
 தேவர்களை சூரனிடமிருந்து காத்தது போல் நம்மையும்
 தீமைகளில் இருந்து காத்தருளுவான்.

93. பாத ஓசையின் பளிர்!

மண்கமழ் உந்தித் திருமால்
 வலம்புரி ஓசையந்த
 விண்கமழ் சோலையும் வாவியும்
 கேட்டது வேலெடுத்துத்
 திண்கிரி சிந்த விளையாடும்
 பிள்ளை திருஅரையில்
 கிண்கிணி ஓசை பதினா(லு)
 உலகமும் கேட்டதுவே.

அரும்பொருள் :

உந்தி - வயிறு, வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு, வாவி - குளம்,
 திண் - உறதியான, கிரி - மலை.

ஆதன் பொருள் :

(சிறு வயதில் மண்ணை உண்டதனால்) மண்மணம் கமழும் வயிற்றினை உடையவர் திருமால். அவர் ஊதிய வலம்புரிச் சங்கின் ஒலியானது, விண்ணுலகத்திலும், மலர் மணம் கமழ்கின்ற சோலைகளிலும், அழகிய குளத்திலும் கேட்டது. வேலாயுதத்தை எடுத்து மலைகள் பொடிபட உதிர்த்து விளையாடுகின்றான் குழந்தையான குமரன். அவனுடைய இடையில் கட்டிய கிண்கிணியின் இன்னோசையானது, பதினான்கு உலகங்களிலும் எதிரொலித்தது.

விளக்கம் :

திருமாலின் சங்கோசை கேட்ட இடம் சோலைகளும், குளங்களில் மட்டுமே யாம். குழந்தை கந்த வேளின் இடுப்பில் கட்டிய கிண்கிணி ஓசையோ பிரபஞ்ச முழுவதும் எதிரொலித்தது.

94.வள்ளியை விரும்பியவன்

தெள்ளிய ஏனலில் கிள்ளையைக்
கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட
டிலைசிறு வள்ளைதள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத்
தோதகச் சொல்லை நல்ல
வெள்ளிய நித்தில வித்தார
மூரலை வேட்டநெஞ்சே.

அரும்பொருள் :

தெள்ளிய - தெளிந்த, ஏனல் - தினை, கிள்ளை - கிளி
(வள்ளி) வள்ளை - கொடி, தொண்டை - கொவ்வை,
தோதகம் - வஞ்சகம், வித்தாரம் - அகலம், மூரல் - புன்னகை.
இதன் பொருள் :

சிறுத்த வள்ளையென்னும் கொடிபோன்றதும், காதுவரை
நோக்குவதும், துள்ளிடும் கெண்டை மீன்போல் உள்ள கண்
களையும், கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாய் இதழ்களையும்,
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் தன்மையும்,
வெண்மையும், முத்துப் போன்றும் தோன்றி மனமயக்கம்
தரும் புன்னகை தவழும் பற்களையும், (உடைய மகளிரை)
எண்ணி உருகும் நெஞ்சே! சிறந்த தினைப்புனத்தில், கிளி
போல் டிருந்து காவல் காத்தவரும் உளம்கவர் கள்வியான
குறச்சிறுமி வள்ளி நாயகியை விரும்பிடும் முருகப்
பெருமானின் திருவடியை விரும்பித் தொழாமல்
இருக்கின்றாயே.

விளக்கம் :

பெண்ணாசையை விடு. இறைவன் திருவடிகளைத் தொடு,
உனக்கில்லை வடு.

95. உலகே உணர்

யான்தான் எனும்சொல் இரண்டும்கெட்
 டாலன்றி யாவருக்கும்
 தோன்றாது சத்தியம் தொல்லைப்
 பெருநிலம் சூகரமாய்க்
 கீன்றான் மருகன் முருகன்குரு
 பாகரன் கேள்வியினால்
 சான்று ஆரும் அற்ற தனிவெளிக்
 கேவந்து சந்திப்பதே.

அரும்பொருள் :

தொல்லை - பழைமை, ஆகரம் - பன்றி, கீன்றான் -
 தோண்டினான், கிருபாகரன் - அருளாளன், கேள்வி - உரை,
 தனி வெளி - ஞானவெளி.

இதன் பொருள் :

பழைமையான இப்வுலகைப் பன்றியுரு வெடுத்துத்
 திருமால் தோண்டினார். (சிவனின் திருவடியைக் காண
 அத்திருமாலின் மருமகனும், அருளாளனுமான, திரு
 முருகனின் நல்லுரையைக் கேட்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்
 தது அடியேனுக்கு சாட்சி என்று ஒருவர் இல்லை. தனித்த
 வெட்ட வெளியிலே அப்பரம் பொருளை அறிய முடிந்தது.
 யான் எனதென்னும் செறுக்கு அற்று, இரண்டு அன்று,
 ஒன்றாகி நின்றாலன்றி அப்பரம்பொருளைப் பற்றிய
 மெய்ஞ்ஞானம் தோன்றாது.

விளக்கம் :

என்னைத் தன்னுள் கொண்டவன் இறைவன். அப்பரம்
 பொருளின் மெய்ஞ்ஞானம் பெற வேண்டும்மென்றால் அவன்
 அருள் பெற்றவர்க்கே அது கை கூடும்.

96. மயிலின் பெருமை

தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர்
 தீரத் தனிவிடிநீ
 வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின்
 தோகையின் வட்டமிட்டுக்
 கடற்கப் புறத்தும் கதிர்க்கப்
 புறத்தும் கனகசக்ரத்
 திடர்க்கப் புறத்தும் திசைக்கப்
 புறத்தும் திரிகுவையே.

அரும்பொருள் :

தடம் - அகன்ற, கொற்றம் - வெற்றி, கிரி - மலை, கதிர் - ஞாயிறு, கனகம் - பொன், சக்கரம் - சக்ரவாள மலை, திடர் - மலை.

இதன் பொருள் :

உலகெலாம் உணர்ந்து போற்றும் வெற்றியை உடைய முருகப் பெருமானின் மயிலே உலகத்து உயிர்களின் துன்பம் தொலைக்கஉன்னைத்தனியே செல்ல விட்டாரானால் வட மலையாம் இமயத்திற்கு அப்பாலும் நின் தோகையுடன் பறந்து சென்று சுற்றி கடலுக்கு அப்பாலும், ஞாயிற்றுக்கு அப்பாலும், பொன்னொளிர் சக்ரவாள மலைக்கு அப்பாலும், எட்டு திசைகளுக்கு அப்பாலும் நீ உலவி வருவாய்.

விளக்கம் :

கந்த வேளின் மயில் எல்லா ஆற்றலையும் பெற்றது. அதைக் காண கண்களுக்குக் குளிர்ச்சி. அதை வணங்கினால் மனதிற்கு மலர்ச்சி அதனால் தான் அருணகிரியார்மயில் விருத்தம் பாடினார்.

97. மயிலின் சிறப்பு

சேலில் திகழ்வயல் செங்கோடை
 வெற்பன் செழுங்கலபி
 ஆலித்(து) அநந்தன் பணாமுடி
 தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து
 காலில் கிடப்பன மாணிக்க
 ராசியும் காசினியைப்
 பாலிக்கும் மாயனும் சக்ரா
 யுதமும் பணிலமுமே.

அரும்பொருள் :

ஆலித்தல் - ஒலித்தல், அநந்தன் - ஆதி சேடன், ராசி - கூட்டம், காசினி - உலகம், பாலிக்கும் - காக்கும், பணிலம் - சங்கு, கலபி - மயில்.

இதன் பொருள் :

சேல் கண்டை மீன்கள் நிறைந்து வளம் உடையது திருச் செங்கோட்டு வயல்கள். அவ்வூர் மலைமீது கோயில் கொண்ட திரு முருகனின் ஊர்தியாகிய செழுமை உடைய வண்ண மயில் பேரொலி செய்து கூவி (பாம்பாகிய) ஆதிசேடனின் படங்களை உடைய தலையைக் கொத்தித் தாக்கும். ஆதிசேடன் நடுநடுங்கும் அப்பொழுது மயிலின் காலடியில் மாணிக்கக் குவியலும், காக்கும் கடவுளான திருமாலும், அவரது சங்கும் சக்கரமும் எல்லாம்சின்ன பின்னம் பட்டுக் கிடக்கும்.

விளக்கம் :

கந்தவேள் அருளால் மயிலுக்கு ஆற்றல் நிறைந்து, திருமாலின் சங்கு, சக்கரம், அவர் பள்ளிகொண்ட ஆதிசேடன் அனைத்தையும் சிதறிடச் செய்யும்.

98.மனம் வேகாதிருக்க

கதிதனை யொன்றையும் காண்கின்றி
 லேன்கந்த வேல்முருகா!
 நதிதனை யன்னபொய் வாழ்வில்அன்
 பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
 பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு
 மாறெனைப் போதவிட்ட
 விதிதனை நொந்துநொந்து இங்கேயென்
 றன்மனம் வேகின்றதே.

அரும்பொருள் :

கதி - வீடுபேறு, பொதி - உடல், போதல் - பிறத்தல்.

இதன் பொருள் :

கந்தப் பெருமானே! வேலேந்திய திருமுருகா! வீடுபேறு அடைய விரும்பும் எனக்கு வழி ஒன்றும் தோன்ற வில்லையே. நிலையில்லாத ஆற்றின் நீர்ப்பெருக்குப் போல இந்தப் பொய் யுலக வாழ்க்கையிலே விருப்பமுடைய வனாகி விட்டேன். நரம்புகளினால் கட்டப்பட்ட இவ்வுடலாகிய பொதிமுட்டையை சுமந்து கொண்டு திண்டாடுகிறேன். என்னை மீண்டும் பிறப்பெடுக்கச் செய்த விதியினை நொந்து நொந்து என் உள்ளம் வருத்த முறுகின்றது.

விளக்கம் :

வினை தீர்க்கும் வேலவா வீடுபேற்றிற்குரிய வழியினை நாடாமல், பொய்யான வாழ்வை நம்பி உழலும் அடியவனான என்னை காத்தருள் செய்வீராக.

99.மனம் உறுதிபெற

காவிக் கமலக் கழலுடன்
 சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
 தூவிக் குலமயில் வாகன
 னேதுணை யேதுமின்றித்
 தாவிப் படரக் கொழுகொம்பு
 இலாத தனிக்கொடிபோல்
 பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி
 வாடிப் பதைக்கின்றதே.

அரும்பொருள் :

காவி - சிகப்பு, கமலம் - தாமரை, கழல் - திருவடி, தூவி - தோகை.

இதன் பொருள் :

தோகை விரித்த அழகிய மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட பெரும் பெயர் முருகா! உதவி சிறிதளவும் இன்றி எட்டிப் படர்வதற்குக் கொள்கின்ற கொம்பு இல்லாது, தனித்து விடப்பட்ட கொடியைப் போன்று, பாவியேனுடைய மனம் துணை இல்லாமல்தடுமாறுகிறது. தளர்ந்து வாட்டமுற்றுத் துடிக்கின்றது. (ஆகவே) பெருந்தகையீர் செந்தாமரை மலர் போன்ற தங்கள் திருவடிகளோடு சேர்த்து அடியேனைக் காத்தருள்வீராக.

விளக்கம் :

கொடிபோல் அலைகின்றது மனம் பற்றிப்படர துணையின்றி தவிக்கிறது. ஒவ்வொருநாளும். செந்தாமரை யொத்தநின் திருவடிகளில் என்னை சேர்த்துக் காத்தருள் வீராக.

100.பிறவி துயர்அற

இடுதலைச் சற்றும் கருதேனைப்
 போதம்இ லேனையன்பால்
 கெடுதல்இ லாத்தொண் டரில்கூட்
 டியவா கிரௌஞ்சவெற்பை
 அடுதலைச் சாதித்த வேலோன்
 பிறவி அறஇச்சிறை
 விடுதலைப் பட்டது விட்டது
 பாச வினைவிலங்கே.

அரும்பொருள் :

இடுதல் - தர்மம் செய்தல், போதம் - அறிவு, வெற்பு - மலை, அடுதல் - அழித்தல், சிறை - உடல், விலங்கு - தளை.

இதன் பொருள் :

கிரௌஞ்ச மலையைப் போரிட்டு அழித்து வெற்றிகண்ட வேலவனே பசி என்று இரந்து வந்தவர்களுக்குப் புசி என்று தரசிறிதளவும் எண்ணமில்லாதவனும் நிறை அறிவு இல்லாதவனுமாகிய அடியேனை பெருகிய அன்பினாலேயே மாசற்றத் திருத்தொண்டர்களுடன் சேர்த்து அருள்புரிந்த உங்கள் பெருங் குணம் எனக்கு வியப்பைத் தருகிறது. அச்செயலினால் இவ்வுடலாகிய சிறையினின்று உயிர்விடுபட்டு விடுதலையானது. நல்வினை தீவினை பாசங்களால் வந்த தடைகளும் துகள் ஆகி அழிந்தன.

விளக்கம் :

அறம் செய்ய முடியாவிட்டாலும், அறம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமாவது இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவே கருதேனை என்றார். அதனால், ஒளவையும் “அறம் செய விரும்பு” என்று பாடினார். எண்ணயெண்ண அதுவே செயலாகும்.

101. உள்ளம் குளிர் காட்சி

திருவடி யும், தண்டை யும், சிலம்
பும், சிலம்(பு) ஊடுருவப்
பொருவடி வேலும், கடம்பும்,
தடம்புயம் ஆறிரண்டும்,
மருவடி வான வதனங்கள்
ஆறும், மலர்க்கண்களும்
குருவடி வாய்வந்தென் உள்ளம்
குளிரக் குதிகொண்டவே.

அரும்பொருள் :

ஊடுருவ - தொளைக்க, பொரு - போர், புயம் - தோள்,
வதனம் - முகம், சிலம்பு - கால் அணி.

குதன் பொருள் :

திருமுருகனின் திருவடிகளும், அவ்வழி குடைய காலில்
அணியப்பட்ட தண்டையும், மணிபொதி சிலம்பும், கிரௌஞ்ச
மலையினைத் தொளைத்துப் போரிட்ட கூர்மையுடைய
வேலும், அவர் அணிந்துள்ள கடப்ப மலர் மாலையும், அம்
மாலைகளிலிருந்து வீசும் மணம் படிந்த பருத்த பன்னிரு
தோள்களும் கொண்ட அழகுடைய ஆறு திருமுகங்களும்,
குருவடிவாக வந்து அடியேனுடைய மனமானது குளிர்ந்து
மகிழும் வண்ணம் நடமிட்டதுவே.

விளக்கம் :

மனதினைத் தூய்மையாக வைத்துச் செவ்வேட்பரமனை
சிந்தித்துக் கொண்டே இருந்தால் அவன் ஒரு நாள் நிறை காட்சி
தந்து நம்மைக் காத்தருள்வான்.

102. வேலனைப் போற்றது

இராப்பகல் அற்ற இடம்காட்டி
 யான்இருந் தேதுதிக்க
 குராப்புனை தண்டையந் தாள் அரு
 ளாய், கரி கூப்பிட்டநாள்
 கராப்படக் கொன்று அக் கரிபோற்ற
 நின்ற கடவுள்மெச்சும்
 பராக்ரம, வேல, நிருதசங்
 கார, பயங்கரனே.

அரும்பொருள் :

குரா - ஒருவகைமலர், தாள் - திருவடி, கரி - யானை, கரா - முதலை, கரி - திருமால், பராக்ரம - மிகு ஆற்றல் பெற்றவன், நிருதர் - அசுரர், சங்காரன் - அழிப்பவன்.

இதன் பொருள் :

இரவு பகல் என்று கூறும் நினைப்பும் மறப்பும் அற்ற பெருநிலையைக் காட்டி, அடியையேன் அந்த வேறுபாடற்ற நிலையில் இருந்து, பெரும் பெயர் முருக நின்னை வணங்கிப் போற்றிட குரா என்னும் மலரையும், தண்டை யணிந்த திருவடியையும், அடியேனுக்குத் தந்தருள்வாய்! கஜேந்திரன் என்ற பெயர் பெற்ற யானை ஆதிமூலமே! என்று அழைத்த உடனே, அவ்யானையின் முன் தோன்றி, அதன் காலைப் பிடித்துத் தண்ணீருக்குள் இழுத்த முதலையைக் கொன்று யானையைக் காத்தத் திருமாலை யானை போற்றியது. அத்திருமாலே பாராட்டுகின்ற ஆற்றல் மிகப் பெற்றவரே! வேலாயுதத்தால் அசுரரைக் கொன்ற முருக வேளே அவ்வசுரர் நடுநடுங்கும் படிச் செய்தவரும் நீவிரே ஆவீர்.

விளக்கம் :

யானைக் காத்த திருமாலின் மருமகரே! தேவர்களைக் காக்க அசுரரை யழித்த பெருந்தகையே நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாத அறிவு நிலையில் என்னை நிறுத்தி அருள்புரிவீர்.

103. நினைத்ததும் வருவான்

சேங்கேழ் அடுத்த சினவடி
வேலும் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு
தோளும் பதுமமலர்
கொங்கே தரளம் சொரியும்செங்
கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென்
முன்வந்த(து) எதிர்நிற்பனே.

அரும்பொருள் :

கேழ் - நிறம், பங்கு - பக்கம், பதுமம் - தாமரை, கொங்கு - தேன், தரளம் - முத்து.

இதன் பொருள் :

தாமரைப் பூவிலிருந்து தேனும், முத்தும் சிந்துகின்ற திருச்செங்கோட்டிலிருந்து அருள் வழங்கும் திருமுருகா என்று அடியவர் எந்த இடத்தில் இருந்து நினைத்தாலும், அந்த இடத்திலேயே, செந்நிற வண்ணம் படியுமாறு, பகைவர் மீது வீசிய கூர்வடி வேலும், அழகுடைய ஆறு திருமுகங்களும், இரண்டு பக்கங்களிலும் ஆறு ஆறாய்த் தோன்றும் பன்னிரு அருட்கைகளும் கொண்டு அடியவனின் முன் வந்து எதிரிலே நின்று அருள்புரிவார்.

விளக்கம் :

உலகியல் பொருள்களில் நாட்டம் இன்றி இறையுணர்வோடு, மெய்ப்பொருள் கண்டவர்களுக்கு, ஊடசி தருவான் கந்தவேள்.

104. வினை தீர்த்து அருள்

ஆவிக்கு மோசம் வருமா(று)
 அறிந்துன் அருட்பதங்கள்
 சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி
 லேன்வினை தீர்த்தருள்வாய்
 வாவித் தடவயல் சூழும்
 திருத்தணி மாமலைவாழ்
 சேவற் கொடியுடை யானே
 அமர சிகாமணியே.

அரும்பொருள் :

ஆவி - உயிர், வாவி - குளம், தட - பரந்த, சிகாமணி - முதன்மையன்.

இதன் பொருள் :

குளங்களும், பரந்தவயல் வெளிகளும் சுற்றிலும் பொலிய திருத்தணி எனும் பெருமலையின் மீது நின்று அருள் பொழியும், சேவல் கொடி உடையவரே! தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனே வணங்கும் ஆற்றல் உடையவரே! உயிருக்குத் துன்பம் செய்வதாகிய பிறவி என்னும் நோய்க்குக் காரணமான பாவபுண்ணியங்கள் செய்யாதபடியும், உன்னருள் திருவடிகளை தினமும் வழிபடும் எண்ணம் இல்லாமலும் இருக்கின்றேன். அடியேனின் பழைய வினைகளைத் தீர்த்து அருள்புரிய வேண்டுகிறேன்.

விளக்கம் :

இப்பிறவியில் நல்வினை தீவினை செய்யாமல் விலக உன்னை வணங்காமல் இருக்கின்றேன். பழைய வினை களைத் தீர்த்திட உன் அருளை வேண்டுகிறேன். திருத்தணி வேலவா என்பார் நல்வினை செய்வது நல்லது தானே என்றால், அதுவும் நற்பிறவிக்கு வித்தாகும் என்பர் சான்றோர்.

105. திருவழி போற்றுகமின்!

கொள்ளித் தலையில் ளும்பது
 போலக் கலையுமென்றன்
 உள்ளத் துயரை யொழித்தரு
 ளாய்ஒரு கோடிமுத்தம்
 தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடற்செந்தில்
 மேவிய சேவகனே
 வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே மயில்
 ஏறிய மாணிக்கமே.

அரும்பொருள் :

கொள்ளி - நெருப்பு, தெள்ளி - தெளிந்த, கொழிக்கும் - ஒதுக்கும், மேவிய - எழுத்தருளிய.

இதன் பொருள் :

ஒரு கோடி அளவுள்ள தெளிந்த முத்துக்களை அலைகள் கொண்டு வந்து கரையில் ஒதுக்கும் திருச்செந்தூரில் எழுத்தருளி இருக்கும் காவலரே வள்ளியம்மையின் அன்புக் கணவராக வாய்த்த பெருமானே மயில் மீது ஏறிவரும் மாணிக்கமே இருபக்கமும் நெருப்புப் படர, இடையே அகப்பட்ட ளும்பினைப் போன்று என்மனமானது அலை பாய்கின்றது. என்னுள்ளத்தில் எழுந்த துயரத்தை ஒழித்து என்னைக் காத்தருள்வாயாக.

விளக்கம் :

இரும்புக் குழாய் ஒன்றில் இருபுறமும் தீப்பற்றி எரியும் பொழுது, நடுவே சிக்கிக் கொண்ட ளும்பு என்ன பாடுபடுமோ? அப்படி உள்ளத்தால் நான் துயர்படுகின்றேன். மயில் மீது அமர்ந்தவரே! திருச்செந்தூரில் உறையும் மாணிக்கமே! என்னைக் காத்தருள்.

106. உண்மைத் துணை

சூலம் பிடித்து எம் பாசம்
 சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும்
 காலன் தனக்கு ஒரு காலும் அஞ்
 சேன்கடல் மீது எழுந்த
 ஆலம் குடித்த பெருமான்
 குமாரன் ஆறுமுகவன்
 வேலும் திருக்கையும் உண்டே
 நமக்கு ஒரு மெய்த்துணையே.

அரும்பொருள் :

சூலம் - முத்தலைவேல், ஆலம் - விடம், மெய்த் துணை - உண்மைத் துணை.

இதன் பொருள் :

முத்தலை வேலைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு, இயமன் கட்டி இழுக்கும் பாசக்கயிற்றைச் சுழற்றியபடி, நம்மைத் தொடர்ந்து வரும் பொழுதும், எந்த நேரத்திலும் அஞ்ச மாட்டேன் (ஏனென்றால்) திருப்பாற்கடலில் உண்டான ஆலகால மென்னும் நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமானின் திருக் குமாரன் ஆறுமுகக் கடவுளின் வேலாயுதமும், பன்னிரு திருக் கைகளும் நமக்கு உண்மைத் துணையாக உள்ளன.

விளக்கம் :

நஞ்சினை உண்டு தேவர்களைக் காத்த சிவபெருமானின் திருமைந்தனும், ஆறுமுகக் கடவுளின் அடியவனாகிய யான், சூலத்தையும், பாசக் கயிற்றையும் கண்டு ஏன் அஞ்ச வேண்டும்? குமரனின் வேலுண்டு, திருக்கரமும் உண்டு, அவனின் அருட்துணையும் நமக்கு உண்டு.

107. கவிகற்றார் அஞ்சார்

சலம்காணும் வேந்தர் தமக்கும்அஞ்
 சார்யமன் சண்டை(கு) அஞ்சார்
 துலங்கா நரகக் குழிஅணு
 கார், துட்ட நோயணுகார்,
 கலங்கார் புலிக்கும் கரடிக்கும்
 யானைக்கும், கந்தநன்னூல்
 அலங்காரம் நூற்றுள் ஒருகவி
 தான்கற்ற(று) அறிந்தவரே.

அரும்பொருள் :

சலம் - சினம், துலங்கா - இருண்ட.

இதன் பொருள் :

திருமுருகனின் பீடுடைய ஆற்றலைக் கூறும் இக் கந்தரலங்காரம் என்னும் நூலிலுள்ள நூற்றேழு பாடல்களுள், ஒரு பாட்டையேனும் நாளும் ஒதி அதன் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்கள், சினமுடைய அரசர்களுக்கும் அஞ்சமாட்டார்கள். இயமனுடைய உயிரைப்பறித்தலாகிய போராட்டத்திற்கும் அஞ்ச மாட்டார்கள் இருள் சூழ்ந்த நரகத்தின் குழிகளையும் அடைய மாட்டார்கள். கொடிய நோய்களால் வாதனைப் படமாட்டார்கள். புலி, கரடி, யானை போன்ற விலங்குகளைக் கண்ட பேதும். கலங்கவே மாட்டார்கள்.

விளக்கம் :

மெய்யுணர்வு பெற்றும், முருகனைக் கண்ணாறக் கண்டும் உவந்தவர் அருணகிரிநாதர். அவரின் அலங்காரத்துள் ஒரு பாட்டையேனும் பொருளுணர்ந்து தினமும் பல முறைப் பாடி வந்தால், கொடுங்கோல் மன்னன், புலி முதலிய விலங்குகளுக்கு அஞ்சமாட்டார்கள். அவர்களை நோய் அணுகா இயமனும் அஞ்சுவான். நரகக் குழியும் அடையமாட்டார்கள்.

பாட்டு
எண்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

அடலருணை		கிளைத்துப்	32	சேல்வாங்கு	77	நீயானாளுன	46	பொருபிடியுங்	57
அராப்புனை	74	கின்னங்குறித்	24	சொல்லுகைக்	10	நீர்க்குமிழிக்கு	66	போக்கும் வரவும்	73
அழித்துப்	2	குசை நெகிழா	11	சொன்ன	19	நீலச்சிகண்டி	26	மண்கமழுந்	93
ஆங்கார	55	குப்பாச	14	தகட்டிற்	82	நெற்றாப்	58	மரணப்ரமாத	21
ஆலுக்கணி	62	குமராசரணஞ்	87	தடக்கொற்ற	96	பங்கேருக	89	மலையாறு	51
ஆவிக்குமோசம்	104	கூர்கொண்ட	78	தடுங்கோள்	16	படிக்கின்றிலை	75	மாகத்தை	80
இடுதலைச்	100	கொள்ளித்தலை	105	தண்டாயுத	25	படிக்குந்	50	மாலோன்மரு	90
இராப்பகலற்ற	102	கோடாத	76	தந்தைக்கு	69	படைபட்ட	12	முடியாப்	33
உதித்தாங்	39	கோழிக்கொடி	20	தாராகண	81	பட்டிக்கடாவில்	64	மைவரும்	84
ஒருபூதரும்	45	சலங்காணும்	107	தாவடியோட்டு	15	பத்தித்திருமுகம்	47	மொய்த்தாரணி	22
ஒருவரைப்	13	சளத்திற்	7	திருந்தப்புவனங்	5	பத்தித்துறை	35	யான்றானெனு	95
ஒளியில்	8	சாகைக்	54	திருவடியும்	101	பந்தாடு மங்கையர்	79	வணங்கித்துதிக்	88
ஓரவொட்டார்	4	சாடுஞ்சமரத்	68	துருத்தி	71	பாதித்திருவுரு	63	வரையற்	61
ஓலையும் தூதரும்	27	சிகராத்ரி	52	தெய்வத்திருமை	23	பாலென்பது	30	விழிக்குத்துணை	70
கடத்திற்	29	சிந்திக்கிலேன்	60	தெள்ளியவேன	94	பாலேயனைய	41	வெட்டுங்கடா	65
கண்டுண்ட	37	கழித்தோடு	36	தேங்கியவண்டத்	83	புத்தியை	48	வேடிச்சி	53
கதிதனை	98	சூரிற்றிகிரியிற்	49	தேரணியிட்டு	3	பெரும்பைம்	6	வேதாகமசித்	17
கருமான்மரு	91	சூலம்பிடித்	106	தேனென்று	9	பெறுதற்கரிய	67	வேலாயுதன்	86
கவியாற்	43	செங்கேழெடு	103	தொண்டர்	92	பேற்றைத்	1	வேலே விளங்கு	28
காட்டிற்	85	சேந்தனைக்	72	தோலாற்சுவர்	44	பொக்கக்	31	வையிற்கதிர்	18
காவிக்கமலக்	99	சேலிற்	97	நாளென்செயும்	38	பொங்கார	59		
கிழியும்படி	56	சேல்பட்ட	40	நிணங்காட்டும்	42	பொட்டாக	34		

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்
 தமிழ்விடுதாது
 முத்தொள்ளாபிரம்
 நந்திக் கலம்பகம்
 நாலடியார்
 நன்னூல் காண்டிகையுரை
 பத்துப்பாட்டு
 நம்பியகப் பொருள்
 தொல்காப்பியம்
 நாச்சியார் திருமொழி
 மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
 ஸ்ரீராமலா
 இரட்சண்ய மனோகரம்
 குயில் பாட்டு
 சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்
 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 திருப்புகழ்
 வளையாபதி குண்டலகேசி
 கண்ணன் பாட்டு
 பாஞ்சாலி சபதம்
 சீவகசிந்தாமணி
 இறையனார் அகப்பொருள்
 திருமுருகாற்றுப்படை
 தண்டியலங்காரம்
 ஒழிவிலொடுக்கம்
 தொடையதிகாரம்
 யாப்பருங்கலக்காரிகை
 குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் பாடல்கள்
 கால்டுவேல் ஒப்பிலக்கணம்
 தேம்பாவணி

முல்லை நிலையம்

9, பாரதி நகர் முதல் தெரு,
தி.நகர், சென்னை-600 017.